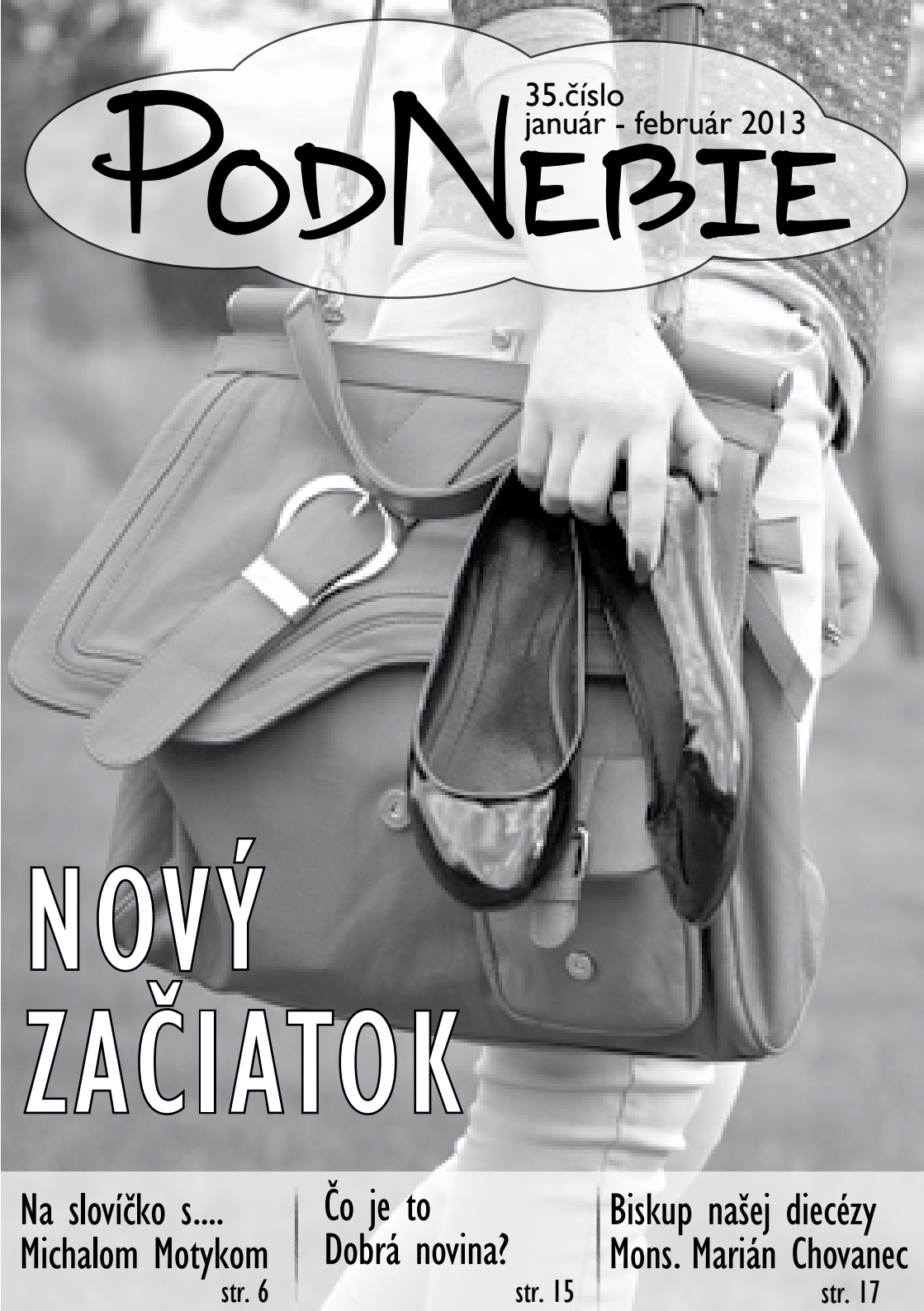

35.číslo
január - február 2013

POD NEBIE

NOVÝ ZAČIATOK

Na slovíčko s....
Michalom Motykom
str. 6

Čo je to
Dobrá novina?
str. 15

Biskup našej diecézy
Mons. Marián Chovanec
str. 17

Naším cieľom je:

PRINÁSAŤ ĽUDOM, ČO JE NOVÉ POD NEBOM
A SPOLOČNE SA PŘIBLIŽOVAŤ K BOHU

casopis.podnebie@gmail.com

www.facebook.com/PodNebie

Redakcia:

Lucia Budinská
Adriána „Aďa“ Hellebrandtová
Romana „romana.“ Hlaváčová
Monika „Mony“ Debnárová
Daniela Barborová
Júlia „Juli Tisovská“
Margarétka Mašírová
Bernadeta „Berni“ Šuhajdová
Jakub „Kubbči“ Tužinský
Tomáš Garaj
Patrik „Paťo“ Polc
Matúš „Maťo“ Hrmo

Titulka:

sxc.hu

Grafika:

Daniela Barborová

Gramatika:

Andrea Šáľková
Katarína Valentovičová
Martina Hubáčová

Duchovný vedúci:

s. Františka Čáčková OSF

OBSAH

Editoriál (3)
Františka píše, že... (3)
Akcie (4-5)
Na slovíčko s...
Michal Motyka (6 - 8)
Na povzbudenie: Len raz(9)
Svedectvá
Červená ruža (10)
Božia pomoc v škole (10)
Návrat do otcovho náručia (11)
Udalosti
Generácia KIOBK (12)
Konferencia Nové víno (13)
Family klub Brehy (14)
Zistili sme: Čo je Dobrá novina (15)
Téma: Nový začiatok(16- 17)
Mladí v akcií: Filmy - talent od Boha (18 - 19)
Zamyslenie: Ži po boku Kráľa (20 - 21)
Pár slov o vrchoch a horčici (22 - 23)
Očami psychológie
Vnútorne uzdravenie a psychológia (24 - 25)
Recenzie
Niečo ako komédia (26 - 27)
Ako začať robiť ťažké veci (27)
Abby Johnsova: nePLÁNOVANÉ (28)
Reklama: Nahlas (29)
Ženy z Biblie: Rút a Noemi (30)
Podryvák: Koniec, či začiatok? (31)
Moderní svätí: Anna Schäffer (32)
Modlitba (32)
Veselý receptárik: Mrkvový koláč (33)
Pre bystrejšiu hlavičku (34)
Vtipy (35)

Úvodom

foto: archív

EDITORIÁL

Na začiatku nového roka si s nadšením dávame rôzne predsavzatia. Starý rok je predsa za nami a otvára sa pred nami nová kapitola, v ktorej chceme byť samozrejme lepší. Žiaľ, väčšinou sa naše nadšenie končí sklamaním. Postupom času si radšej ani žiadne predsavzatie nedáme. Všetko sa snažíť, keď aj tak to skončí neúspešne ako vždy. Ani ja som nebola iná, ale potom som čosi pochopila...

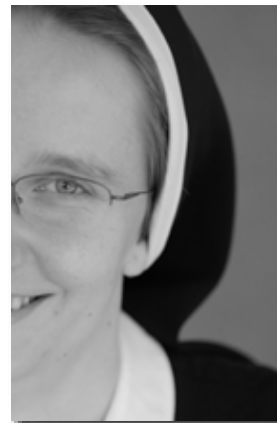
Mnohí pojem novoročné predsavzatie a všetko s tým súvisiace odsudzujú, pretože je to také „komerčné“. Skúsme tieto dve slová nahradiť inými, ktoré zachovávajú podstatu. **Nový začiatok.** Možno povedať, že novoročné predsavzatia sú len určitou podmnožinou nového začiatku, pretože ten je záležitosťou každodennou, nielen nového roka. Každý deň sa pred nami otvára nová príležitosť, každý deň sa môžeme znova a znova rozhodnúť, každý deň môžeme byť bližšie k Bohu. Sám Boh sa rozhodol darovať človeku nový začiatok, keď prišiel na Zem a obetoval sa za nás. O tom, ako Boh poňal nový začiatok, sa môžeme dočítať v článku od brata Peťa Vicianu (str. 16). Takže nový začiatok nie je novoročný výmysel, ale je to Boží plán pre nás. Boh nás pozýva, aby sme sa nezmierili s tým ako to je, ale aby sme sa postavili z prachu a vykročili ako Božie deti. A čo

keď do toho prachu opäť padnem? Čo keď tie moje „novoročné predsavzatia“ sú vždy neúspešné. Najlepšie je začať opäť nanovo a nikdy to nevzdať. Dôležité je však náš nový začiatok oprieť o Boha a naše predošlé skúsenosti. Nebolo by správne si pod novým začiatkom predstaviť úplne „čistý papier“. Na tomto papieri by mali byť napísané naše skúsenosti z minulých snažení a pádov, aby sme dokázali lepšie napredovať a neopakovať staré chyby. A tak budú naše pády slúžiť na veľký rast.

Veríme, že práve takýto nový začiatok zažíva v tomto období aj časopis PodNebie. Uvedomovali sme si isté nedostatky a túžili sme tvoriť ešte lepší časopis. No nezačali sme úplne nanovo, postavili sme sa na skoro šesťročných skúsenostiach a ľuďoch, ktorí tu stáli od samotného zrodu časopisu. Veríme, že to, čo teraz držíte v rukách, je dielom, do ktorého nás viedol Boh a stále vedie. Nájdete v ňom veľa nových rubrik, mnoho nových mien redaktorov, celkovo nový štýl a iné rôzne novinky. Veríme, že nový začiatok časopisu PodNebie bude slúžiť Božím účelom a inšpiruje aj vás, našich verných čitateľov, k novému začiatku v rôznych oblastiach vášho života, do ktorých vás bude pozývať Boh.

Lucka

FRANTIŠKA PÍŠE, ŽE...

Znovu začať sa dá.

Jeden môj známy, tuhý fajčiar, mi povedal: „Prestať fajčiť je ľahké. Veď iba tento týždeň som prestal už aspoň stokrát.“

Úsmev, však? Poznáme to. Možno síce nefajčíme, ale ten stav je nám až podozrivo povedomý. Už toľkokrát sme s niečím skoncovali. A o chvíľu sme s tým skoncovali znova a potom znova a znova...

Nie je ťažké prestať.

Ťažké je znova začať. Vo viere, že mi to vydrží. Že to dám!

Nový začiatok je výzva.

Že s pomocou svojho Boha nedovolíš, aby starý koniec dýchal novému začiatku na krk a pripomínal, že ešte sa to staré vlastne nemusí skončiť, že ešte to nie je až také zlé, že zmena nie je ešte potrebná... Jednoducho, že nemôžeš začať. Že stačilo skončiť.

Nestačilo. Kde teda začneš? Ja už to viem. Chcem Znovu začať u Krista.

s. Františka

Nový začiatok

ALFA KURZ

Spoločenstvá Siloe a Dom chvály otvorili v novembri už tretí Alfa kurz v Novej Bani.

Tento desaťtýždňový kurz vznikol v Anglicku, odkiaľ sa rozšíril do celého sveta. Jeho cieľom je približovať Boha ľuďom v čo najprijemnejšom, až domácom prostredí. Každé stretnutie sa preto začína večerou. Po nej nasleduje spoločná modlitba a prednáška. So sestrou Františkou sme sa stihli zamyslieť nad tým či je kresťanstvo v dnešnej dobe moderné, resp. zaujímavé. Ježiša Krista nám priblížila sestra Samka a niečo o „Veľkom príbehu Otcovej lásky“ povedal Maťo Kurek. To je len výber tém, z tých, ktoré sme už absolvovali. Bolo ich už oveľa viac. Na záver kaž-

dého stretnutia sa jednotlivé skupinky (stoly) zamýšľajú nad témou stretnutia. Tentorok sa účastníci stretávajú pri štyroch stoloch. Medzi všetkými panuje príjemná a priateľská nálada.

foto: erzhausen.de

margarétka

VIANOČNÁ VEČERA

Len pred pár rokmi sa zaviedla v našom spoločenstve Dom Chvály tradícia spoločnej vianočnej večere, ktorá sa stretla s veľkým ohlasom. A tak sme aj tento rok spoločne oslávili narodenie Ježiša pri modlitbe a dobrom jedle.

Ja osobne po skúsenosti s minulým rokom som na ňu veľmi tešila. Vyparádila som sa ako aj všetci ostatní a po večernej svätej omši som v piatok prišla do pastorka. Keď sme s mojou kamarátkou Anežkou zbadali prvú sviečku na schodoch, skoro sme sa „roztopili“. Prišli sme bližšie a na každom jednom schode bola sviečka. Dvorný fotograf Maťo prezývaný „Piky“ samozrejme nemeškal a už bola fotka s našim užasnutým výrazom na svete. Zvíťali sme sa so všetkými a išli sme si sadnúť ku krásne ozdobenému stolu.

Na začiatku sme sa spoločne modlili formou chvál a pozreli si krátke video, s témou Božieho kráľovstva. V tejto téme sa niesol celý večer a aj vianočné darčeky - pre dievčatá, Božie princezné, prstene alebo náušnice ako symbol krásy a Boží princovia, chlapci, dostali odznak s nápisom Son of King (Syn Kráľa).

foto: Maťo Pirhác

Po modlitbe a videu sme sa pustili do chutnej večere - vyprážaná treska, zemiaky a šalát. Potom prišli na rad zákusky a krátky film, ktorý bol vytvorený z fotiek zo spoločných akcií nášho spoločenstva. Film predstavoval krátke zhrnutie celého roka. Na niektorých fotkách sme sa teda nasmiali.

A nakoniec sme všetci spravili jednu obrovskú, spoločnú fotku, keďže nás tam bolo okolo 60. No úplný koniec to nebol, pretože nasledoval voľný program, teda voľná debata - kto chcel s kým chcel a ako chcel.

A tak sme domov odchádzali nielen s plnými bruškami, ale aj vnútorne naplnený, vďaka priateľským rozhovorom, príjemnej atmosfére, ale predovšetkým vďaka Božej prítomnosti medzi nami.

Berni

PODNEBIE

OTVORENÉ MODLITBOVÉ STRETNUTIE

Spoločenstvo Dom chvály pravidelne organizuje pre širokú, nielen novobanskú, verejnosť otvorené modlitebné stretnutia. Naposledy sa tak stalo v piatok, 30. novembra 2012 po svätej omši, za účasti spoločenstva z Dolného Kubína, ktoré je zároveň aj inštrumentálne - spevákym chválovým zoskupením nesúcim názov AktivITy, pod vedením lídra Pavla Streža. Hlavnou témou stretnutia bolo Božie kráľovstvo.

Organizátori sa modlili, aby tí, ktorí pocítili túžbu po stretnutí s Kristom sa nebáli prísť, vo viere a nádeji. Boh modlitby vypočul a do miestneho CVC v piatkový večer prichádzali ľudia z Novej Bane i širšieho okolia, rozličných vekových skupín (od jedného roka až po tých, ktorí sa cítia aj vo vyššom veku mladí duchom). Celkový počet zúčastnených prevyšoval každé očakávanie a dokonca aj počet miest nasadenie.

O pár mesiacov bude ďalšie otvorené modlitbové stretnutie s novou témou. No opäť bude v niečom rovnaké ako predchádzajúce - Boh a Jeho láska. Láska má tisíce podôb a tá Kristova o „trošku“ viac. My, ktorí sme ju zažili, potrebujeme o nej hovoriť. Ba viac než hovoriť! Túžime ju vyspievať a v spojení s Kristovým Duchom posunúť do srdca tých, ktorí sú plačúci, zranení, slabí, či neistí. Túžime sa s Jeho uzdravujúcou láskou podeliť aj formou duchovných dobier, ktoré Boh, na príhovor spomenutého modlitbového spoločenstva, v tomto požehnaní preplnenom čase rozdal opäť plným priehrrstím. Jemu česť a sláva naveky!

Michal

PIOTR RUBIK — OPISANIE ŚWIATA

23. 11. 2012 sa konal veľkolepý koncert známeho poľského skladateľa a dirigenta Piotra Rubika v košickej Steel arene s názvom „Opisanie Świata“. Tento koncert sa konal pod záštitou predsedu KDH Jána Figeľa, ktorý otvoril koncert krátkym príhovorom. V ňom zdôraznil najmä to, akým drom je sloboda a potešenie z toho, že aj tento rok k nám zavítal tento známy a na Slovensku veľmi obľúbený skladateľ.

Musím povedať, že byť na takomto koncerte je určite zážitok pre každého človeka. Bolo tam určite aj okolo 4000 divákov a atmosféra i scéna boli nádherné. Tento koncert však, rovnako ako aj iné Rubikove koncerty, nebol len o skvelom hudobnom predstavení, ale aj o poslanstve. Dejom tohto albumu sú zážitky známeho cestovateľa Marka Pola, ktorý precestoval rôzne zákutia sveta. Posolstvom tohto albumu však je to, že aj keď Marco Polo videl rôzne kultúry a rôzne spôsoby ľudského

a partnerského spolunažívania, to najkrajšie našiel v rodnej zemi a po návrate z ciest sa na ne už nikdy nevrátil. Napríklad v jednom kraji bola dievčina súca na vydaj, až keď sa vyspala aspoň s 20 mužmi. Na druhej strane Marco Polo si našiel v Benátkach tú jedíňu, s ktorou prežil zvyšok života a splodil aj 3 dcéry.

Ja osobne veľmi odporúčam zažiť atmosféru takéhoto koncertu. Je to predstavenie, do ktorého sa oplatí investovať.

Kubbci

foto: musicya.net

Nový začiatok

5

MICHAL MOTYKA

KREŠŤAN V POLITIKE

Politika sa týka každého z nás, napriek tomu si to mnohí z nás neuvedomujú alebo to jednoducho ignorujú. Je však potrebné, aby sme sa zaujímali aj o túto stránku spoločenského života. Totižna fungovanie mnohých kresťanských projektov sú potrebné nielen peniaze, ale aj ľudia, ktorí majú reálnu politickú (spoločenskú) moc. A smutným faktom je, že v našom meste je síce veľa kresťanov, ale vplyv v komunálnej politike veľmi malý. Prečo to tak je? Čo by to mohlo zmeniť? Ako to zlepšiť? Na túto tému som sa rozprával s Michalom Motykou.

foto: Michal Motyka

Michal Motyka je ženatý a má tri deti. Je členom spoločenstva Hnutie kresťanských rodín na Slovensku. Študoval na Strednej priemyselnej škole drevárskej v Spišskej Novej Vsi a potom na Vysokej škole lesníckej a drevárskej (na drevárskej fakulte) vo Zvolene. Prešiel už niekoľkými zamestnaniami. Pracoval napríklad na technickom úseku v žarnovickej Preglejke. V ďalších rokoch pôsobil na obvodných úradoch - v Novej Bani a Banskej Štiavnici i na Mestskom úrade v Novej Bani, kde sa venoval najmä otázkam životného prostredia a v Banskej Štiavnici bol dokonca prednostom úradu. V súčasnosti je živnostníkom. Je tiež zaangažovaný aj v politike. Je predsedom okresnej rady KDĽH i členom celoslovenskej rady KDĽH.

1. Hovorí sa, že politika sa týka každého z nás. Čo to však znamená v praxi?

Nie som politológ, ale patríam medzi ľudí, ktorých politika zaujíma. Ak sa chceme baviť o politike, tak by sme si mali najskôr povedať, zdefinovať, čo pod pojmom politika rozumieme. Definícií politiky je mnoho. Mne sa najviac páči označenie, že

je to umenie spravovať veci verejné, resp. riadiť štát a realizovať jeho ciele. V užšom slova zmysle sa pojem politika vzťahuje na kolektívne rozhodovanie zamerané na dosiahnutie alebo udržanie štátnej alebo obecnej moci. Počas neslávnych rokov totality, všetko za nás, o nás, rozhodovala jediná strana. V demokratickej spoločnosti vstupujú do politiky politické subjekty

politickým presvedčaním a vyjednávaním, a tak vytvárajú politické rozhodnutia. Nejedná sa len o politické strany, ale i o každého z nás, keď si môžeme uplatniť svoje právo priamo, alebo nepriamo cez zvolených zástupcov. Pre mňa ako kresťana je politika však niečo viac ako uplatňovanie moci - vnímam ju ako službu pre dobro všetkých.

2. Prečo by sme sa vlastne mali zaujímať o politiku?

Ak sa v politike rozhoduje o veciach verejných, ktoré sa ale dotýkajú života každého z nás, tak by nám malo záležať na tom, kto v parlamente či v mestskom zastupiteľstve vykonáva rozhodnutia za nás - či má ten koho som si zvolil zastupuje tak, ako to očakávam, alebo ostal len pri predvolebných sľuboch. To je však len jedna stránka veci. Ďalší dôvod je ten, že ak som nespokojný, zbytočne nenažívam - nič tým nezmením. Mal by som niečo zmeniť sám - aspoň to, čo môžem, nie len čakať, že všetko za mňa urobí niekto iný.

Patrí k ľudskej dôstojnosti, aby sme cítili zodpovednosť za smerovanie spoločnosti, v ktorej žijeme. Kresťanstvo je ďaleko od toho, aby sa nezaujímal o človeka, o jeho životné a sociálne podmienky. Treba sa angažovať za vytvorenie takej spoločnosti, ktorá by prinášala čo najviac spravodlivosti, pokoja, prosperity a právnej ochrany jednotlivcov, rodín, podnikateľov i celej spoločnosti. Myslím, že všetci cítíme, aký je nedostatok týchto požiadaviek aj v našej spoločnosti. Kresťan tu nemôže byť ľahostajným. Ako občania štátu, majú kresťania plné právo i morálnu povinnosť aktívne sa zúčastňovať na živote spoločnosti. Cirkvi nám tu tiež dáva veľmi jasnú smernicu: „Je veľmi dôležité, najmä v pluralistickej spoločnosti, mať správny názor na vzťahy medzi politickým spoločenstvom a Cirkvou, a robiť jasný rozdiel medzi tým, čo jednotlivci alebo organizovaní veriaci podnikajú vo svojom mene ako občania, ktorí sa dajú viesť svojím kresťanským svedomím, a čo konajú v mene Cirkvi spolu so svojimi duchovnými

pastiermi“ (GS 76 - pozn. red. dokument II. Vatikánskeho koncilu o Cirkvi v súčasnom svete Gaudius et Spes).

3. Často tiež počujeme, že nech už ide o akékoľvek voľby, dôležitý je každý hlas. V čom je tá dôležitosť? Prečo by mali chodiť ľudia voliť?

Ak sledujeme účasť vo voľbách v našej novodobej histórii, aspoň v našom meste, vidíme, že množstvo ľudí volebné právo neuplatňuje a žiaľ možno i ignoruje. Môžeme len predpokladať, že i veľa nás, kresťanov. V prvom rade nesmieme podľahnúť malomyselnosti z doterajších skúseností. Každé voľby znamenajú novú príležitosť, ktorú by sme mali aktívne využiť. Predpokladom pre to je, aby sme vždy išli voliť. Ak nám záleží na tom, aby nás zastupovali zodpovední ľudia, ktorí majú okrem vzdelania, odbornosti i svedomie a isté morálne zásady pre život, tak by sme mali vyvinúť maximálne úsilie, aby sme takých ľudí v prvom rade našli, oslovili pre kandidatúru a potom zvolili. A vo voľbách niekedy naozaj záleží aj na jednom hlase, možno práve na tom, ktorý som nedal, či už pre svoju ľahostajnosť, pohodlnosť, alebo možno i pre hnev.

4. Jedným z problémov kresťanov je, že sa málo zapájajú do spoločenského diania, a preto majú len malý vplyv, z čoho následne vyplývajú aj problémy pri presadzovaní kresťanských projektov. Naše mesto nie je žiadnou výnimkou. Ako by sa podľa teba dal vzbudiť nový záujem, nové nadšenie mladých ľudí o spoločenské dianie, o reálne zaangažovanie sa v spoločnosti, tak ako tomu bolo napríklad pri nežnej revolúcii?

Musím povedať, že nepoznám na to recept. Myslím si, že mladí ľudia často konajú tak, ako to vidia doma u svojich rodičov. Nádejám sa, že v Novej Bani máme veľa šikovných mladých ľudí. Otázka je: kde sú? Vidím ich cez rôzne aktivity v spoločenstvách Dom chvály i Siloe, kde

môžu čerpať pre svoj duchovný život, vzájomne si poslúžiť. Vyrástli z nich už prvé mladé rodiny, ktoré na začiatku musia najst' istú stabilitu jednak v manželskom vzťahu, pri výchove malých detí, ale i v zamestnaní, v podnikaní, čo je v dnešnej dobe často prevrátených hodnôt nie ľahké. Myslím, že práve oni by sa mali začať zaujímať o veci verejné, pretože už teraz sa kladú predpoklady pre ich budúcnosť a budúcnosť ich detí. Tak, aby v pravom čase mohli vstúpiť i aktívne do diania v meste, štáte.

5. Čo by podľa teba mohlo zväčšiť vplyv kresťanov v našom meste vo všeobecnom meradle, ale aj špecificky v politike?

Už som vlastne na to odpovedal – aktívny prístup nás kresťanov, záujem o veci verejné. Bez toho ten vplyv nebude. Nepochybne k tomu môže pomôcť i presvedčivý príklad života každého z nás. Či sa jedná o svedectvo pôsobenia a správania sa našich poslancov, ale i každého z nás v zamestnaní či v podnikaní, všetko začína v rodine. Poviem to jednoducho: ako môžem byť presvedčivý, dôveryhodný v politike - v spravovaní vecí verejných, ak nedokážem spravovať svoje veci súkromné? Ak mám neusporiadané manželstvo, nevychované deti, neporiadok na dvore a okolo domu? Alebo ak ako podnikateľ odvádzam nekvalitnú prácu, sú na mňa sťažnosti, reklamácie či dokonca porušujem zákon (čierna práca, daňové podvody, ...)? V čom sme alebo môžeme byť iní ako ne-kresťania?

6. Ako sa darí fungovaniu klubu KDH na Novej Bani? Klub KDH je tu od začiatkov vzniku KDH. Boli a sme tu niektorí zakladajúci členovia KDH na Slovensku,

ešte v bývalom okrese Žiar nad Hronom. Ja osobne som rád, že do klubu prišli i noví mladí členovia a toho času máme snáď najnižší vekový priemer v okrese. Určite máme menej členov ako sympatizantov, ktorí nám dávajú v každých voľbách hlas, ktorým i touto cestou ďakujem za takto prejavenu dôveru kresťanskej demokracii.

7. Aký je cieľ alebo vízia tohto klubu?

Treba povedať, že často sa činnosť v kluboch KDH zamieňa za duchovné aktivity. My v klube sa snažíme podľa svojich možností a schopností o uplatnenie kresťanských a konzervatívnych hodnôt v politickom živote v našom meste. Najmä tým, že sa snažíme najst' a presadiť ľudí, ktorí

by nás kresťanov a naše záujmy zastupovali v Mestskom zastupiteľstve (MsZ). V súčasnosti máme v Mestskom zastupiteľstve 3 poslancov, ktorí boli nominovaní za KDH z celkového počtu 13. Ak sa majú naplniť nejaké vízie, tak by malo byť naše zastúpenie

podstatne vyššie. Okrem toho mimo MsZ ja som členom Komisie územného plánu, životného prostredia a majetku pri MsZ.

8. Čo by mohlo pritiahnúť nových ľudí do klubu?

Neviem, čo by to malo byť. Snáď úprimný záujem urobiť niečo nezištne pre ostatných či už veriacich alebo neveriacich ľudí v meste, aby sa nám tu lepšie žilo. Všetci záujemcovia, ktorí chcú pomôcť, zdieľajú kresťanské hodnoty a chcú ich presadzovať v našom meste, sú vítaní.

9. Teraz otázka z iného súdka. V našej farnosti fungujú už dve pomerne veľké spoločenstvá, čo je veľkým

požehnaním pre farnosť i celé mesto. Ja som sa dopyčul, že vo veľkej miere je to aj vďaka tvojim dlhoročným modlitbám s manželkou. Čo je na tom pravdy?

Myslím, že konštatovanie o našich zásluhách je prehnané. Modlitba za svoju farnosť, za mesto, by mala byť súčasťou modlitbového života každého kresťana. Sme len nástrojmi v Božích rukách, tak ako i naše školské sestry sv. Františka a ďalší ľudia, o ktorých vie len Boh, ktorý pôsobil a pôsobí cez Ducha Svätého a tvorí vždy niečo nové. No a vďaka Bohu máme tu dve spomínané spoločenstvá, a nie len tie. Tešíme sa, keď na príprave snúbencov stretávame páry, ktoré

vyšli z týchto spoločenstiev a dnes tu už máme, ako som spomínal, aj mladé rodiny.

10. A na záver ešte jedna otázka, ktorú kladiem všetkým svojim hosťom. Prečo si kresťanom?

Kresťanom som preto, že som dostal milosť narodiť sa do katolíckej rodiny a dostal som príklad kresťanského života od svojich rodičov i starých rodičov. Zásahu na tom, že som kresťanom, mali neskôr viacerí kňazi i rehoľné sestry i ľudia zo spoločenstiev, ktorí mi pomohli urobiť osobné rozhodnutie, aby som prijal vieru v Ježiša Krista ako svojho osobného Spasiteľa a Pána.

Za rozhovor ďakuje Kubbcí

LEN RAZ

Celý život sa učíme na svojich chybách alebo situáciách, ktoré sme nezvládli. Bohužiaľ, ľútosť nad možno nevhodne vyslovenými slovami či nevhodným správaním nám už nepomôže. „Keby sa tak dal vrátiť čas. Bože, prečo si to dopustil?!“

Nie raz v živote, každý z nás vysloví toto nespĺniteľné, aj keď od srdca úprimné želanie. Premietame si v hlave situáciu znovu a znovu, ako by to mohlo byť všetko inak, keby som len povedal to a nie to, čo sa už nedá zobrať späť. Alebo prečo som aspoň niečo nepovedal? Strach nás donútil cúvnuť a držať jazyk za zubami. Opäť zvíťazil! Zrazu mám plnú hlavu riešení a možností, ako sa dalo

predísť zlyhaniu.

Boh je však tak prešpekulovaný, že nám ponúka neustále novú šancu, novú odvahu a novú príležitosť realizovať sa. Každý deň sme vystavení novým a novým možnostiam. Možno zase raz urobíme more chýb a budeme stredobodom výsmechu, ale to neznamená, že sa máme vzdávať. Neskladajme hlavu z nepodarkov. Poučme sa z každej situácie a zoberme si z nej užitočnú skúsenosť do budúcnosti. Sme ľudia a nikto z nás nie je dokonalý. Fackaním od života sme však stále odolnejší a zase o niečo skúsenejší. Učíme sa a formujeme predsa celý život. Nie?!

Mony
9

ČERVENÁ RUŽA

Týmto príbehom by som chcela svedčiť o tom, ako mi Boh ukázal, že mu nie je nič nemožné.

Raz poobede sme boli s kamarátkou vonku. Len tak sme sa prechádzali, preberali rôzne témy, až prišla reč na Boha. Rozprávali sme sa o tom, aký je Boh dobrý, ako dokonale stvoril túto zem, plní všetky naše priania a my ľudia si to aj tak nevážíme. Prechádzali sme okolo kríka s bielymi ružami a ja som povedala kamarátke: „Vidíš ako to Boh pekne vymyslel. Aké sú tie ruže krásne. A my si to vôbec nevážíme. Ešte aj na to frľeme“ A začala som hovoriť: „Ja chcem červené ruže. A chcem! A chcem! A chcem!“ Zasmiali sme sa na tom a išli sme si sadnúť na lavičku. Po chvíli som sa opäť po-

foto: pixmac.com

zrela na ten ker. A bola tam. Jediná červená ruža medzi samými bielymi. Nemohli sme tomu uveriť. Červená ruža. Wow! Aj na takejto maličkosti som si uvedomila, aký je Boh dobrý a kreatívny. Chcel ma potešiť, aj keď som to v podstate nemyslela vážne. Ukázal mi tým, že mu nič nie je nemožné a treba mu len dôverovať. ☺

lenka

BOŽIA POMOC V ŠKOLE

Ako každý študent, aj ja mám dosť študentských povinností. Boh sa nádherne oslávil pri uskutočňovaní jednej z nich.

Na predmet Umelá inteligencia sme mali navrhnúť expertný systém, nakresliť jeho AND/OR graf a programovo ho spracovať – sfunkčniť. Začal som to robiť cez týždeň a po víkende som videl, že je to trochu náročnejšie, ako som predpokladal. Po víkende som musel zabráť, aby to bolo do piatku hotové. Odovzdávať a prezentovať som to mal do piatku o 10:30.

Návrh sa mi nejaký predĺžil, a tak som to už vo štvrtok považoval za dosť urgentné a strávil som nad tým všetok môj čas. Večer to bolo už všetko navrhnuté, chýbalo tomu už len pár hodín, aby sa to dotiahlo do konca. Notebook som si vypol do hybridného spánku a ráno som sa zobudil o 5:30, aby som si to dokončil. Po zapnutí notebooku som zistil, že sa mi resetoval systém a že aj veci, ktoré som mal rozpracované a uložené, tam nie sú.

Nebola šanca stihnúť to urobiť mojimi silami do pol desiatej, tak som to hneď všetko

odovzdal do rúk Bohu a s radosťou v srdci, že budem svedkom ďalšieho pekného Božieho skutku, som sa pustil do riešenia návrhu expertného systému. Ešte vo vlaku cestou do školy som ukončoval všetky potrebné veci, ale nešlo mi to spustiť v programovej podobe.

Na cvičení, keď som to odovzdával a prezentoval, som sa dostal do bodu, kedy bolo treba ukázať, ako spoľahlivo program funguje. Vtedy som vysvetlil učiteľovi, že to nejde a spolužiak zozadu učebne to počul a poradil mi vymazať jeden riadok z hlavičky navrhutej bázy dát. Riadok som vymazal, frčalo to, učiteľ bol spokojný, žiadne zbytočné otázky mi nemusel položiť, a keď som vyšiel z učebne, chválil som Boha za to, ako sa pekne prejavil v mojom živote a tak krásne mi pomohol, keď som mu dôveroval.

Čo z toho vyplýva? Netreba sa báť zveriť veci do Božích rúk, lebo on s nimi dokáže robiť aj pre nás nemožné.

Janko Š.

PODNEBIE

NÁVRAT DO OTCOVHO NÁRUČIA

Môj príbeh je príbehom nového začiatku. Nepatrím medzi tých, ktorí pred obrátením Boha vôbec nepoznali. Keď vstúpil po prvýkrát do môjho života, mala som 13. Začala som chodiť do spoločenstva. Boh požehnával moje kroky a staral sa o mňa. Mne to však nestačilo. Myslela som si, že až keď niečo dosiahnem, budem šťastná, naplnená a milovaná. Moje sny boli najmä o úspechoch vo vzdelaní a skvelej kariére. A práve univerzita mala byť štartom pre moje plány.

Pripravovala som sa veľmi tvrdo. V mojej hlave neexistovala pochybnosť, že Boh to schvaľuje. Avšak prišiel deň skúšok a v teste som vynechala stranu. Už vtedy som vedela, že je koniec. Žiadny plán B neexistoval... Zlomilo ma to. Jediné, čo som k Bohu cítila, bol hnev a výčitky. Všetky moje sny sa odrazu zosypali ako domček z karát a ja som v rukách nemala nič. Nasledujúce týždne boli plné slz. Rozhodla som sa vymazať Boha zo svojho života a hľadať si cestu za šťastím sama. Okolo mňa bolo predsa mnoho ľudí, ktorí tak žili a vyzerali oveľa šťastnejšie než ja.

V lete som pracovala a bývala mimo Novej Bane. Prerušila som kontakt so starými priateľmi a moji kolegovia nahradili ich miesta. Zažili sme spolu kopec randy, nevynuli ani jednu párty. To však nikoho nenaplní. Prišiel vzťah, v ktorom som bola nešťastná a z ktorého mi zostalo mnoho bolestivých zranení. Pastorko sa pre mňa stalo zakázanou zónou a do kostola som chodila len zriedkavo. Snažila som si nahovoriť, že všetko je v najlepšom poriadku. Ale vlastné srdce neoklamete. Celý ten čas ma Boh volal domov, no ja som v hneve vytrvalo vzdorovala. Po polroku som sa utápala v seba obviňovaní, neistote, prázdnote a ešte väčšej depresii ako kedykoľvek predtým.

foto: goodfon.com

Nový začiatok

Nevedela som, čo vôbec očakávam od svojho života, od svojej budúcnosti. Nič pre mňa nemalo zmysel. Vedela som len, že už nevládzem a zúfalo potrebujem pomoc.

Prišla som pred Boha ako márnratná dcéra v nádeji, že ma prijme. Urobil to. Začala som sa opäť modliť a chodiť do kostola. Nazbierala som odvahu a s malou dušičkou sa v jedno chladné nedeľné ráno postavila do radu pred spovednicou. Vo vnútri ma čakalo milosrdenstvo s láskou, odpustením a pokojom. Dostala som nové biele rúcho. Moje putá boli preč a mohla som opäť slobodne dýchať. Boh mi na ruku navliekol svoj prsteň a prijal ma za svoju kráľovskú dcéru. Nič mi nevyčítal. Z ničoho ma neobviňoval. Len tíšil môj plač a stieral slzy z mojej tváre.

Odvtedy sa môj život menil. Vo všetkom, čo som mu zverila, neuveriteľne konal. Uzdravil rany, o ktorých som si myslela, že sa budú hojiť roky. Vrátil mi starých priateľov. Zlepšil vzťahy. Opäť ma priviedol do spoločenstva a dovolil mi slúžiť. Našiel mi prácu. (Stále dúfam v to, že onedlho príde aj škola ☺). Poslal mi do cesty človeka, cez ktorého už pol roka na mňa vylieva svoju lásku a robí ma šťastnou. Opäť pozmenil moje plány, no dal mi oveľa viac, než som kedy žiadala. Moje priority obrátil a moje zmýšľanie sa zmenilo. Aj keď môj život nie je dokonalý, pomaly sa učim vidieť Božie kráľovstvo vo všetkom. Zistila som, že pre život v plnosti, šťastí a pravej slobode je len jedna cesta. A úspech vôbec nie je podmienkou. Boh nám dáva to, čo je pre nás dobré a čo potrebujeme, aj keď to často nie je totožné s našimi túžbami. Je milujúci Otec, ktorý čaká, kedy sa vrátíme domov. Jeho náruč je otvorená. Dnes viem, že chcem, aby bol súčasťou mojej cesty. Chcem, aby bol jej cieľom.

K.

GENERÁCIA KIOBK

Šesť slovenských miest, tisícky mladých aj starších, Boh. Aj takto by sa dala zhodnotiť už tretia Godzone tour, ktorá sa konala v rámci týždňa mládeže. Tento rok niesla názov Generácia KIOBK.

Generácia KIOBK doslova znamená: Generácia, ktorej ide o Božie kráľovstvo v každej oblasti života. Tento slogan je zároveň aj výzvou pre každého z nás, aby sme budovali Božie kráľovstvo už tu. Ale začnime pekne od začiatku ... Pred tour jeden cha-

za svojho Kráľa a budovali Božie kráľovstvo, veď v tom duchu sa niesla nakoniec aj celá tour.

Jedna vec je o veciach rozprávať, druhá ich aj robiť. Každý z nás má nejaké problémy a starosti a často si s nimi nevieme rady. Pýtam sa, čo zaberie lepšie, ak nie modlitba? A tak mal každý možnosť ísť na modlitbu prihovoru (len na objasnenie, to je modlitba, kedy sa konkrétny človek za modlí za vás, za konkrétnu vec). Aj vďaka tejto modlitbe bolo mnoho ľudí uzdravených či už fyzicky, alebo duchovne. Veľa ľudí našlo pokoj, vyriešili sa mnohé ich problémy.

Aké je teda posolstvo Generácie KIOBK? Nebáť sa odovzdať Bohu prvé miesto vo svojom živote a bojovať zaňho v každej jednej oblasti. Nemusíme mať strach meniť veci vo svojom okolí. Veď ako sa spieva v jednej piesni, ktorá na tour odznela: „My sme tá generácia, ktorá môže zmeniť svet, my sme tá generácia, ktorá sa musí hýbať vpred.“ ☺

margarétka

foto: ruzomberok.dnes24.sk

lan povedal: „Uvidíte, tohotočný Godzone vám zmení život!“ A mal pravdu. Naozaj Boh menil životy mnohých ľudí.

Nešlo len o spievanie chválových piesní. Aj keď ten, kto spieva, dvakrát sa modlí. Išlo najmä o to, že Boh sa dotýkal každého jedného z nás. Nie každý je milovníkom hudby, a tak bol program obohatený aj o scénu, na ktorú nadväzovalo slovo. Ľudia hovorili rôzne svedectvá. Či už o tom, ako boli uzdravení, ako našli Boha alebo ako inak konal v ich životoch a rodinách. Všetky mali niečo spoločné: Boh nás miluje a bojuje za nás!

O tom mal prednášku aj otec Ján Buc. Hovoril, že pre Boha je každý jeden z nás výnimočný. Zároveň nás vyzýval, aby sme sa nebáli postaviť

KONFERENCIA NOVÉ VÍNO 2012

V sobotu 10.12.2012 sa v priestoroch Katolíckej univerzity v Ružomberku konala jedinečná konferencia Nové víno, ktorej hlavnou témou bolo: Líder ako terč. Tento názov bol stanovený na základe toho, že práve lídri sú tými, na ktorých je smerovaných najviac diabolských útokov. Preto jednotlivými témami na konferencii boli Odmietnutie, Vyhorenie a Orezávanie.

O odmietnutí hovoril hlavný viedenský diakon a vedúci jedného z najväčších ekumenických spoločenstiev v EU Johannes Fichtenbauer. Hovoril o tom, že odmietnutiu sa nikto nevyhne, dokonca ani človek, ktorý verne plní Božiu vôľu. Najlepším príkladom v tomto smere je Ježiš Kristus, ktorého tak tiež mnohí odmietali. Dokonca povedal, že čím bližšie sme k Bohu, tým viac odmietania budeme zažívať.

O vyhorení rozprával Marián Lipovský (kapela Timothy). Hovoril o tom, že vyhoriť v prvom rade môže len ten, kto horí. Na druhej strane sa za vyhorením skrývajú ambície namiesto lásky alebo to, že robíme veci, ktoré nám Boh nekázal a slúžime tam, kde nás Boh vôbec nevolal.

Zdieľala sa o tom aj jeho manželka, ktorá svedčila, ako ju Boh previedol cez takéto vyhorenie. Posolstvom tejto prednášky bolo: Hor za Pána a horí! Za neho a on ťa prevedie cez všetko! Poslednú tému orezávanie rozoberal Mário Tomášik, ktorý hovoril o tom, že Boh nás orezáva či chceme alebo nie, pretože nás chce posúvať dopredu a budovať náš charakter. Avšak, ak sme na orezávanie pripra-

DVD Z KONFERENCIE NÁJDETE V KNIŽNICI V PASTORAČNOM CENTRE.

Nový začiatok

vení a túžime po ňom, je omnoho efektívnejšie, prináša viac ovocia a spôsobuje nám menej bolesti.

Program bol okrem prednášok tvorený omšou, ktorá bola ešte pred registráciou. Po registrácii boli chvály a chválami sa konferencia aj ukončila. Chcem svedčiť o tom, že Boh tam rozlieval svojho Ducha, že jeho prítomnosť bola zjavná, ba až citeľná. Boh naozaj konal svoje dielo počas tejto konferencie a dotýkal sa srdc lídrov, ktorí tam boli.

Chcem preto povzbudiť aj teba. Ak si líder/ka, či už ako rodič, vedúci, manažér alebo jednoducho máš nejakých ľudí, ktorých niekam vedieš, tak toto je konferencia práve pre teba. Boh tam naozaj rozlieva svoje milosti na každého človeka, ktorý tam je a má otvorené srdce.

Kubbči

FAMILY CLUB - BREHY

Ďalšie zo stretnutí Family club sa uskutočnilo 24. 11. 2012 ako celodenná duchovná obnova pre rodiny v Kultúrnom dome v obci Brehy pri Novej Bani. Hlavným hosťom bol gréckokatolícky kňaz o. Anton Parilák, ktorý v súčasnosti pôsobí v Koinonii Ján Krstiteľ v Prešove ako zodpovedný a poverený pastoračnou službou v tejto komunite. Koinoniu Ján Krstiteľ založil v Taliansku v roku 1979 katolícky kňaz Ricardo Argañaraz, svoje centrá má takmer po celom svete. Na Slovensku pôsobí v Košiciach, Sklenom pri Martine a v Prešove.

Stretnutie začalo medzi 9:30 – 10:00 registráciou účastníkov. Zúčastnení boli nielen členovia stretnutí Family clubu, ale i manželské páry z rôznych kútov Slovenska. Keď boli zaregistrovaní všetci účastníci, nasledovalo privítanie zúčastnených a po krátkom úvode a spoločnej modlitbe s našim p. dekanom Petrom Mišíkom sme sa započúvali do prvej témy „Manželský život“. Otec Anton tu pripodobňoval každé manželstvo ku vzťahu Adama a Evy, hovoril o Božom pláne pre človeka, pre manželstvo. Prvotný plán je, aby ľudia poznali Boha a boli spasení a aby všetky oblasti nášho života vstúpili do Jeho spásy. V závere tejto témy nám prízvukoval, že vzťah s Ježišom nie je o citoch, ale o rozhodnutí. Podobne aj v manželstve sa rozhodujeme každý deň znova a znova. Po tejto téme nasledovala dlhšia prestávka, kedy sa podával veľmi chutný obed priamo v kultúrnom dome.

Keď sme už mali telo nasýtené, po krátkom oddychu nasledovala ďalšia téma „Obnova vzťahov v manželstve“. Otec Anton tu dopodrobna rozobral tri základné piliere manželstva, ktorými sú modlitba, stolovanie = domáca liturgia a intimita (lôžko). Počas tejto témy bol vyhradený čas pre manželov, aby sa spolu otvorene porozprávali o týchto pilieroch v ich rodine, prípadne sa mohli dohodnúť, ako to chcú zmeniť a spoločne sa za to modliť. Potom nasledovala tretia téma „Výchova detí“. V tejto téme sa otec Anton zamerával na komunikáciu s deťmi a vypíchol

body, ktoré sú vo výchove nesmierne dôležité (vychovať deti k obete a odriekaniu, naučiť svoje deti slúžiť iným, dôležitosť priateľstva, deliť sa o dobrá, dobre využívať veci a peniaze, cudnosť, výchova k pravde a modlitba). Všetky témy boli podané veľmi zaujímavým spôsobom a popretkávané osobnými príkladmi zo života otca Antona a množstva manželských párov, s ktorými otec Anton pracuje.

Celé stretnutie bolo veľmi príjemné, rodinné, sprevádzané chválou Boha a na záver bola modlitba za manželov, odpustenie medzi nimi... a všetko bolo zavŕšené Eucharistickou obetou v kostole v Brehoch.

Veľká vďaka patrí všetkým organizátorom, zvukárom, technikom, hudobníkom, modlitebníkom, animátorom, ktorí sa starali o naše ratolesti a vymýšľali pre nich program, tiež všetkým účastníkom. Vďaka však patrí najmä tomu, ktorý to má všetko pod svojou ochrannou rukou a dohliada na to, aby sme sa mohli pravidelne stretávať na našich – vašich Family cluboch a tým sa približovať k Nemu – k Bohu.

Katka Kráľová

V prípade záujmu je možnosť objednať si nahrávky z Family clubu s o. A. Parilákom na blizkoteba@blizkoteba.sk alebo 0907 354 862.

Web stránky pre rodiny, kde sa dozviete všetko o plánovaných Family cluboch: <http://mojakomunita.sk/web/family>

ČO JE TO DOBRÁ NOVINA

Aj vám sa Vianoce spájajú s koledníkmi? Viete, na čo vôbec prispievate, keď im dávate peniaze? Pokladnička sa plní peniazmi, ktoré budú putovať na pomoc niekomu, kto ju potrebuje...

Dobrá novina (ďalej DN) je kolednícka akcia spojená so zbierkou pre projekty rozvojovej spolupráce v afrických krajinách. Je zároveň programom rozvojového vzdelávania počas celého roka. Jednoducho povedané, je to akcia, ktorá pomáha ľuďom v chudobných častiach sveta.

Ako to všetko začalo..

Koledovanie detí z eRka sa prvýkrát uskutočnilo v roku 1995. Nikto nevedel ako koledovanie so zbierkou príjmu ľudí, či deti budú chcieť ísť koledovať, ako zareagujú kňazi... Avšak Boh ochraňoval toto dielo a všetko dopadlo nad očakávanie. Ľudia prijali DN s nadšením a spolu sa vyzbieralo vyše milióna slovenských korún.

Kto usmerňuje koledníkov

To, že DN prináša už 17 rokov radostnú zvesť do rodín i materiálnu pomoc núdnym, je spoločným dielom mnohých, ktorí venujú

každoročne svoj čas jej príprave a realizácii.

Riaditeľ DN ju reprezentuje a zviditeľňuje na najvyššej úrovni. Nadväzuje kontakty a spoluprácu so zahraničnými a medzinárodnými organizáciami zaoberajúcimi sa rozvojovou pomocou.

Úlohou Koordinátora DN je zabezpečiť celoročný priebeh koledníckej akcie na Slovensku.

Zodpovedné osoby pripravujú deti na koledovanie a zodpovedajú za jednotlivé skupinky.

Komu pomáhame svojím príspevkom

Dobrá novina podporuje rozvojové projekty na africkom kontinente. Najviac projektov sa ročne podporí najmä v Keni a Južnom Sudáne, kde je rozbehnutá dlhodobá spolupráca. Od svojho vzniku však DN podporila i projekty v Južnej Afrike, Mali, Nigérii, Zambii, Mozambiku a na Madagaskare.

Komu pomáha Dobrá novina tento rok

Osemnásť ročník Dobrej noviny je zameraný zvlášť na tých najchudobnejších z chudobných – na ľudí s postihnutím. Postihnutie a chudoba spolu veľmi úzko súvisia, ale iba málo z nás o tom vie. Len ak budeme kráčať spolu s ľuďmi s postihnutím a nebudeme na nich zabúdať, bude sa nám dariť v boji proti chudobe!

foto: erko.sk

margarétka

NOVÝ ZAČIATOK

Keď sa zamýšľam nad témou nového začiatku vzhľadom na kresťanstvo mi prichádzajú na um dve veľké udalosti zo Svätého Pisma.

Prvá z nich je **stvorenie**, ktoré je opísané v knihe Genezis. Boh stvoril všetko dobré a stvoril i človeka na svoj obraz, ktorý dostáva oproti iným stvoreniam navyše dva výnimočné dary: rozum a slobodnú vôľu. Človek je schopný komunikácie s Bohom, prežíva s ním jednotu. Toto by sme mohli nazvať veľmi dobrým začiatkom človeka. A nebol by potrebný nový začiatok, keby sa Adam s Evou nenechali diablom zneistiť a nezapochovali, či im Boh dal naozaj všetko. Prišiel pád, hriech a strata blaženého spoločenstva s Bohom. Človek nie je schopný zaplatiť za svoj pád, ale Božia láska je väčšia ako akýkoľvek hriech. A sám Boh sľubuje Záchrancu.

Prebrodiac sa stáročiami, dostávame sa k tej druhej obrovskej udalosti, ktorou je **vte-
lenie**. „Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.“ (Jn 3,16) Túto udalosť môžeme spokojne nazvať **novým začiatkom** pre človeka. Boh dáva sám seba a ukazuje všetkým ľuďom, že dáva všetko. Je to odpoveď lásky, nie násilnej, ale tichej, pokornej, nežnej. Začiatok Jánovho evanjelia, nie náhodou, je v mnohom podobný začiatku knihy Genezis.

Aký to má všetko význam pre nás, ľudí

foto: openbookofbrian.blogspot.sk

dneška? Ak by sme neboli schopní vidieť svoj hriech, nepotrebovali by sme ani Spasiteľa. Ale ak si uvedomujeme, že zrádzame Božiu lásku, že padáme, že bez Božej milosti by sme padali ešte oveľa viac, je to pre nás výnimočná udalosť nového začiatku, nádej nového dňa. Ako slnko vychádza znovu a znovu i Boh je pripravený nanovo prijať hriešnika, znova nám odpustiť, znova sa narodiť v našom srdci. Naše srdcia sú často maštal'kami, podstatné však je, či do nich vpustíme Ježiša. Ak áno, On dokáže z našich srdiec vybudovať nádherný chrám, chrám Ducha Svätého, chrám naplnený Božou slávou.

Nový začiatok sa nedeje v kaderníckom salóne, kde nám sľubujú, že z nás urobia krásnych, neodolateľných ľudí, kde visia reklamy s fotkami ľudí pred návštevou salóna a po nej. Nový začiatok sa deje v našich srdciach. Bolo by veľmi zaujímavé, nafotiť dušu človeka pred svätou spovedňou a po nej. Bola by to fantastická reklama. Keďže to takto nejde, je potrebné svedčiť našim životom. Ukazovať, že v našich životoch je Pánom živý Boh, aby sme priniesli Boha do našich domovov, rodín, k našim priateľom i k tým, čo nami pohrdajú.

Na záver ponúkam pár myšlienok od bl. Matky Terezy ako sa dá prinášať ľuďom Boh:

„Vždy, keď sa usmievaš na svojho brata a podáš mu ruku, vždy vtedy je Božie narodenie.“

Vždy, keď dáš omrvinku nádeje beznádejným, vždy vtedy je Božie narodenie.

Vždy, keď stíšneš, aby si iných vypočul, vždy vtedy je Božie narodenie.

Vždy, keď dovoľíš, aby Boh miloval iných cez Teba, vždy vtedy je Božie narodenie.“

Všetkým Vám žehnám a prajem, aby ste s Ježišom v srdci prežívali radostnú zvesť Evanjelia.

br. Peter Vician, kapucín

PODNEBIE

BISKUP NAŠEJ DIECÉZY MONS. MARIÁN CHOVANEC

Narodený: 16.9.1957 v Trenčíne
Kňazská vysviacka: 17.6.1989 v Nitre
Biskupská vysviacka: 18.9.1999 v Nitre
Prvé miesto pôsobenia: Nitra - Dolné mesto (kaplán)
Od 31.8.2000 Generálny sekretár
Konferencie biskupov Slovenska

foto: metropol.sk

Mons. Marián Chovanec 15. decembra 2012 v Katedrále sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici prevzal úrad diecézneho biskupa Banskobystrickej diecézy. Stal sa tak už 16. správcom diecézy.

„Týmto dňom sa naplnili modlitby veriacich za nového diecézneho biskupa,“ povedal doterajší administrátor Mons. Marián Bublinec v úvitacom príhovore. Bublinec svojou službou zjednocoval a previedol diecézne spoločenstvo takmer šesťnástimi mesiacmi od náhlejšej smrti biskupa Rudolfa Baláža po príchod nového biskupa. Bublinec aj v tejto chvíli uistil Mariána Chovanca o pokračujúcej modlitbovej opore veriacich za neho.

Mons. Chovanec sa slávnostnému spoločenstvu prihovoral v homílii. Poukázal na Cirkev, ktorá je ako duchovný dom, ktorého živé kamene sú členovia Cirkvi. Ďalej v súvislosti s biblickým obrazom Pánovej reči na hore upo-

zornil na fakt, že aj územie Banskobystrickej diecézy sa rozprestiera v hornatom kraji. Preto povzbudil diecézanov, aby sa podobne nebáli vystupovať na vrch duchovného poznávania Pána. „Chcem byť vašim dobrým spoločníkom, chcem vás viesť k výšinám,“ dodal.

Mons. Marián Chovanec prišiel do Banskej Bystrice s dobrou biskupskou skúsenosťou, pretože trinásť rokov bol nitrianskym pomocným biskupom a už dvanásť rok je generálnym sekretárom Konferencie biskupov Slovenska.

Biskupským heslom Mariána Chovanca je vyjadrenie sv. Pavla, „všetko vydám za vašu dušu.“ Spracované podľa: bbdieceza.sk, kbs.sk

NOVINKA: PREDPLATÉ ČASOPISU PODNEBIE

Už dlhšie sme rozmýšľali nad tým, že by sme našim čitateľom, teda vám, ponúkli možnosť predplatiť si časopis PodNebie na celý rok.

Môže sa to zdať ako prehnaná myšlienka pre taký „malý“ časopis, ale rozhodli sme sa to vyskúšať, pretože sme do toho cítili Božie pozvanie.

Chceli by sme takto sprístupniť časopis všetkým, ktorí majú oň záujem, aj keď nie sú z Novej Bane, alebo zo zdravotných, či iných dôvodov nenavštevujú farský kostol, a teda nemôžu si osobne kúpiť časopis. Tiež chceme našim verným čitateľom ponúknuť túto „službu“, vďaka ktorej časopis dostanú priamo do svojej poštovej schránky maximálne do týždňa od jeho vydania.

Ak vás ponuka zaujala, ak by ste chceli dostávať najnovšie číslo priamo do vašej poštovej schránky, stačí ak na priloženú obálku napíšete svoje **MENO, PRIEZVISKO A ADRESU** pre doručenie. Zároveň vložte do obálky **4€ AKO ROČNÉ PREDPLATNÉ**, čo predstavuje zľavnenú sumu za 6 čísel časopisu (bežná cena je 0,70€ za jedno číslo). Takto vyplnenú obálku vložte **DO POKLADNIČKY PODNEBIA** (pri baníckom oltári označená nápisom PodNebie) najneskôr do 24.2.2013. Prípadne si časopis môžete predplatiť osobne (u ktoréhokoľvek člena redakčnej rady) alebo e-mailom (casopis.podnebie@gmail.com)

Nový začiatok

FILMY — TALENT OD BOHA

Každý z nás má mnoho talentov, len ich treba nájsť a rozvíjať. Treba hľadať naše skryté vlohy a dary a naučiť sa s nimi čo najlepšie narábať. Takto sa svoje talenty naučili využívať chalani z Illusion - freelance film studio. Pýtate sa, čo to je? Tak neváhajte a začítajte sa do nasledujúcich riadkov.

foto: Juraj Búry

Illusion - freelance film studio založila patria chalánov, ktorí sa rozhodli naplno využiť potenciál, čo do nich vložil Boh. Už niekoľko rokov natáčajú filmy a snažia sa ľuďom priniesť zábavu a radosť. Ja som mala možnosť porozprávať sa s niekoľkými zo zakladateľov. Ako sami seba hodnotia po rokoch spolupráce Juraj a Filip Búryovci, Jozef a Filip Gulaiovci a Kristián Balco, si môžete prečítať v nasledujúcich riadkoch.

Ako vznikol nápad natáčať filmy? Kto s tým prišiel?

Juraj: Asi ja, to sa už presne nepamätám. Ale viem, že som to chcel od malička. Nuž a jedno leto som mal ruku v dlahe,

čas vymýšľať a ďalej to už išlo samo ...

Jojo: Prvý ma oslovil Juraj Búry – náš režisér. Išiel som do toho a vôbec neľutujem.

Aké boli začiatky? Ste spokojní alebo by ste sa už druhýkrát do toho nepúšťali?

Kiko: Začiatky? Vtipné. Bola to taká zábava cez leto. Natáčalo sa, bola sranda. Šiel by som do toho určite aj druhýkrát.

FilipG: Spočiatku to bolo len také využitie voľného času v lete. Až neskôr sme to začali brať vážnejšie a profesionálnejšie.

Aký ste tím? Vychádzate spolu dobre?

FilipB: Sme partia kamošov už ne-skutočné roky, takže musíme vychádzať dobre. Ináč by to nešlo ...

Jojo: Tím sme vynikajúci. Pravdaže sú aj chvíle ťažšie, keď už má niekto toho dosť. Väčšinou je to náš režisér (oprava: VŽDY je to náš režisér)

Juraj: Podľa toho, čo si pod tým predstaviš. Pracuje sa nám dobre, ale keď sa

zide na placi viacej ľudí, alebo Jojo a Sebo, už to nejde tak ľahko ...

Čo všetko ste už natočili? Aké sú ohlasy na vaše filmy?

FilipG: Uf, je toho dosť. Až štyri filmy. Prvý bol film Kliatba (Klitba) mesta Ragnarok. Potom Život na hrane 1, Symbol a najnovší je Život na hrane: Dve tváre.

Kiko: Aj keď sme sa zatiaľ točili výhradne vážne žánre, stretávame sa skôr s reakciami: „Kámo, riadne som sa nasmial. To nemalo chybu. A tá Sebova smrť. Čo si... To mu vyšlo.“

Za seba môžem povedať, že vo vašich filmoch je naozaj veľa vtipných scén (samozrejme len v tom najlepšom zmysle slova). Keď sme už pri tom najlepšom, ktorý film považujete za svoj najväčší úspech?

Jojo: Za najväčší úspech vždy považujeme náš najnovší film.

FilipB: V poslednom som bol najkrajší, ale najviac som sa namakal na Symbole.

Viaže sa s natáčaním mnoho vtipných príhod, alebo skôr stresových situácií?

Kiko: Stres? Kdeže! Práve naopak...

Juraj: Všetky moje stresové situácie sú pre ostatných vtipné príhody. A je ich dosť.

Jojo: Jasné, počas celého natáčania je sranda. Najmä keď sa točia scény so Sebaštíanom Š. ...

Majú vaše doterajšie filmy nejakú spoločnú podstatu/skrytý odkaz, alebo sú natáčané nezávisle od seba?

foto: Matej Pirháč

FilipB: Okrem Životov na hrane na seba nenadväzujú. V každom je však na začiatku nejaký odkaz na predošlý - skrytá reklama - treba ju len nájsť.

Jojo: Do každého filmu sa snažíme komponovať nejakú kresťanskú myšlienku, keďže sme všetci kresťania. Napríklad hlavné motto nášho posledného filmu bolo: „Kto seje vietor, zožne búrku“.

Aké sú vaše vízie do budúcnosti? Plánujete nejaké nové filmy?

Juraj: Samozrejme mnoho, ale nechcem prezrádzať, keby to nevyšlo.

Jojo: Plány sú, chceli by sme natočiť Život na hrane 3, ale už nemáme toľko času ako predtým. Taktiež sme prišli o jedného člena, ktorý vstúpil do seminára.

FilipG: Určite v budúcnosti natočíme niečo ďalšie. To, že sme dlho nič nenatočili, neznamená, že sme nečinní.

Tak! To by bolo z rozhovoru s mladými filmármi všetko. Aj tento rozhovor je dôkazom toho, že talenty sú naozaj rôzne a netreba sa báť ich rozvíjať, aj keď sa na prvý pohľad môžu zdať totálne absurdné. Môj odkaz teda znie: „Nezahadzujme dary od Boha len tak!!! Všetky majú nejaký zmysel!“

margarétka

ŽI PO BOKU KRÁĽA

Sme ľudia. Milované Božie deti. Sme silní, odhodlaní, nádherní, ale aj krehkí a zraniteľní. Sú dni, keď sme plní neistoty a strachu. Máme pocit, že bremená na našich pleciach nás presahujú. Sme unavení, padáme a strácame odhodlanie bojovať. Zdá sa, že všade naokolo číha nebezpečenstvo, nepravosť a hriech. Radosť sa vytráca z našej každodennej reality. Nemá byť život kresťana práve životom v plnosti a radosti?

Ježiš ohlasoval príchod Božieho kráľovstva. Keď sa ho farizeji opýtali, kedy príde Božie kráľovstvo, on im povedal: „Božie kráľovstvo neprichádza tak, že by sa to dalo spozorovať. Ani nepovedia: „Aha, tu je!“ alebo: „Tamto je!“ lebo Božie kráľovstvo je medzi vami.“ (Lk 17, 20 - 21). Otázkou je teda, prečo ho nevidíme? Nevidíme, lebo sa zle pozeráme. Nehľadáme ho. Sme natoľko zaneprázdnení, svojim utrpením, že naň zabúdame. Zabúdame, že práve Boh a život po jeho boku je riešením pre každý problém. Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše. (Mt 6, 33).

Si zo svojho starého života unavený? Skús sa na svoju únavu pozrieť cez Ježiša. Hovorí: Podte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu. Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké. (Mt 11, 28-30) Nie je to úžasné? Ježiš ťa dnes volá k sebe. Ak mu svoju ťažobu s dôverou zveríš, ak mu bude patriť, stane sa ti ľahkou. Veríš, že Boh je najmocnejší? Veríš, že Ťa miluje? Tento Boh pre tvoje šťastie položil život. V žiadnych iných rukách tvoje „bremeno“ nebude bezpeč-

nejšie. Vytvraj v dôvere a nechaj sa viesť. Ak budeš veriť, že tvoj Ocko má všetko pod kontrolou a o všetko sa postará, tvoje bremeno sa stane ľahkým. *Blažený je ten, kto sa spolieha na Pána (Prís 16,20).* Avšak nevezme si nič, čoho sa nepustíš. Tvoj milujúci Otec vystiera ruky a nastavuje svoj chrbát, aby svojmu drahému dieťaťu pomohol niesť kríž. Dovoľíš mu dnes vziať tvoje bremeno a darovať ti slobodu?

Niekedy máme pocit, že Boh neplní naše túžby. Ale je to, po čom túžiš, pre teba naozaj tým najlepším? Prinesie ti to šťastie? Nevidíme budúcnosť. Boh áno. Nech by ťa na tvojej ceste životom stretlo čokoľvek, vedz, že tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré... (Rim 8, 28). Pretvára bolestný výkrik na modlitbu, minulý pád na terajšie poučenie, slzy na smiech. Má toľko fantázie, že v tvojom živote dokáže použiť a premeniť všetko. Tvoj Boh Ťa miluje „láskou odvekou“. Záleží mu na tvojom štastí. Pamätaj, aj tvoje skúšky ťa budujú. *Boh je verný. On vás nedovoľí skúšať nad vaše sily, ale so skúškou dá aj schopnosť, aby ste mohli vydržať (Kor 10,13)* Boh je úžasný. Je všemocný, nádherný, milujúci. A nikdy sa ti neotočí chrbtom.

Skúsme v našej každodennosti hľadať Božie kráľovstvo. Skúsme sa dnes

na každú situáciu a každého človeka pozeráť spolu s Ježišom. Ak svoju tvár upriamiš na neho a budeš kráčať v jeho svetle, tiene padnú za teba. Bojíš sa, že ťa tento Boh neprijme? Nezáleží na tom, aký si bol hriešny, koľko dobrých skutkov si urobil alebo ako často si chodil do kostola. Predstúp pred neho a vyznaj mu svoje poklesky. Neodsúdi ťa. Nebude ťa obviňovať. Neodoprie ti svoje milosrdenstvo. A určite ti nepovie, že nie si dosť „dobrý“ alebo hodný. Nedal sa pre teba ukrižovať? Áno, a spolu s ním boli ukrižované tvoje hriechy. Jeho láska nekladie podmienky, za ktorých si alebo nie si milovaný. Milovaný si neustále. A do krajnosti. Božia milosť nie je nič, čo by si si mohol predtým zaslúžiť. Božia milosť neprichádza ako odmena. Vychádza priamo z nekonečnej Božej lásky. A je pre teba k dispozícii 24 hodín denne, kedykoľvek sa rozhodneš za ňou načiahnuť a ponoriť sa do nej. Kedykoľvek sa rozhodneš začať odznova, s Bohom.

Tvoj Vykupiteľ dnes čaká pred dverami tvojho srdca a klope. Nie je to však Boh, ktorý vstupuje bez pozvania. Ponúka ti nový život v plnosti a v jeho prítomnosti. Nový začiatok niečoho nádherného. Chceš dnes zmeniť svoj svet? Pozveš ho dnu?

K.

foto: goodfon.com

foto: schweiz-upclive.com

PÁR SLOV O . . .

VRCHOCH A HORČICI

Na obrázku môžete vidieť obyčajnú horčicu, upravenú na konzum a zvyčajne zabalenú na predaj. Jedno horčičné zrníčko je približne 700 000 násobne menšie. A predsa niečo rovnakej veľkosti dokáže presunúť vrch (napr. tento, ktorý je v skutočnosti približne 40 000 násobne vyšší ako horčicový pohár z obrázku. Ako to funguje?

Odpoveď sa nenachádza nikde inde, ako vo Svätom Písme (Mt 20,17) „Veru, hovorím vám: Ak budete mať vieru ako horčičné zrnko a povieť tomuto vrchu: »Prejdi odtiaľto ta!« - prejde. A nič vám nebude nemožné.“

Aj vy sa teraz sami seba pýtate, prečo sa žiadne vrchy nehýbu? Ježiš nám predsa povedal, že sa to bude diať.

Je naša viera až taká malá?

Zdalo by sa to byť prvou a jednoznačnou odpoveďou. Zamyslime sa však najprv o samotnej činnosti prenášania vrchov.

Mohli by sme ju rozdeliť na štyri kroky:

1. Mať dôvod
2. Zdvihnúť vrch
3. Nájsť mu miesto
4. Položiť ho

1. Mať dôvod

Má alebo mal niekto skutočne dobrý a pádny dôvod na prenášanie vrchu?

Len tak pre zábavu prenášať vrchy je (určite nielen) podľa mňa celkom zbytočné a ako za chvíľu uvidíme, vznikajú pri tom viaceré problémy.

2. Zdvihnúť vrch

To znamená vrch aj so všetkým, čo je hore na ňom. Bolo by teda dobré dvíhať vrch aj s dedinou, lesom, zverou v lese, bez toho aby aj oni o tom vedeli a mohli vyjadriť svoj názor? A zase aký dôvod by mal človek na ich prenášanie?

Keďže prenášanie vrchov nie je na bežnom poriadku, nikto nevie, či by pri tom nevzniklo zemetrasenie, v akej podobe by ten vrch zostal (veď by sa pokojne mohol zmeniť na neidentifikovateľný).

vateľnú zmes a živé tvory nachádzajúce sa na ňom by zahynuli), či by sa z neho náhodou netrúsili veľké balvany, ktoré by mohli zabiť ľudí alebo zvieratá, či zničiť prírodu alebo ľudské výtvary. To nie je dobré.

Ďalšou otázkou je, čo by po vrchu zostalo? Ak by ostala pustá rovina, obyvatelia z okolia by sa vám asi pekne poďakovali, že ste im zobrali možno aj celé živobytie, či zdroj kyslíka.

V horšom prípade by sa vrch zdvihol aj s koreňmi a ostal by po ňom obrovský kráter, na dne ktorého by zrejme vyvierala láva. Stalo by sa to miesto nebezpečným, mnoho ľudí by tam mohlo nešťastne zahynúť, či by sa dokonca porušili hlbšie štruktúry zeme. Ale vráťme sa späť od katastrofických scenárov.

3. Nájsť mu nové miesto

To znie ľahko, ale na Zemi už ani zďaleka nie je toľko voľných neobývaných oblastí, lebo sa iste zhodneme, že vrch na obývanú oblasť, ani polia, či lesy, ktoré sú zdrojom obživy, jednoducho položiť nemôžeme.

Najjednoduchšou odpoveďou by bolo presunúť ho do oceánu, ten predsa tvorí 2/3 povrchu Zeme. V ňom je síce miesta dosť, ale ak by sme zobrali do úvahy objem kopca, ten by zvýšil hladinu svetového oceánu a napríklad také Benátky by sa viac zatopili. To by rovnako nebolo správne.

No dobre, povedzme, že ho hodíme na Saharu. Tam je iba piesok.

4. Položiť ho

Zase si treba uvedomiť, čo sa na vrchu nachádza. Podľa všetkého s ním prenesieme v ideálnom prípade iba nejaké tie rastliny a zvieratá, ktoré rýchlo vyhynú, pretože si nebudú vedieť privyknuť na nové podmienky.

A nakoniec sa dostaneme znova k začiatku. Načo by nám bol vrch uprostred Sahary?

Ešte by prichádzalo do úvahy, že by sme ten vrch posunuli iba o pár metrov, či centimetrov. Lenže, nebolo by to zbytočné? Iba by sme tým narobili ďalšiu prácu kartografom, tlačiarňam, výrobcom navigácií (čo by sa ich výrobcom čiastočne mohlo páčiť) a nikto by si nemohol byť istý tým, kde vlastne je.

Takže dôvodov prečo vrchy neprenášame, je pomerne dosť.

Z toho, že neprenášame vrchy, teda nevypĺva veľkosť našej viery.

A teraz niečo o horčici

Horčičné semienka sú skutočne veľmi malé, ale zároveň z nich dokáže vyrásť celkom veľký strom. Takže svoju vieru môžeme pokojne prirovnať k horčici a to nebude znamenať, že by bola malá.

Naša viera je však aj v iných ohľadoch podobná horčičnému stromu. Rastie. A keďže nič nerastie len tak samé od seba, aj viera potrebuje k životu rôzne živiny. Jej kyslíkom je čas strávený s Bohom, jej vodou je dobro . . .

..... (doplňte si sami). Keďže my sme jej pôdou, musíme zabezpečiť, aby sme boli dostatočne úrodní a mali všetky tieto živiny.

A potom môže naša viera pokojne rásť k nebeským výšinám. ☺

Daniela

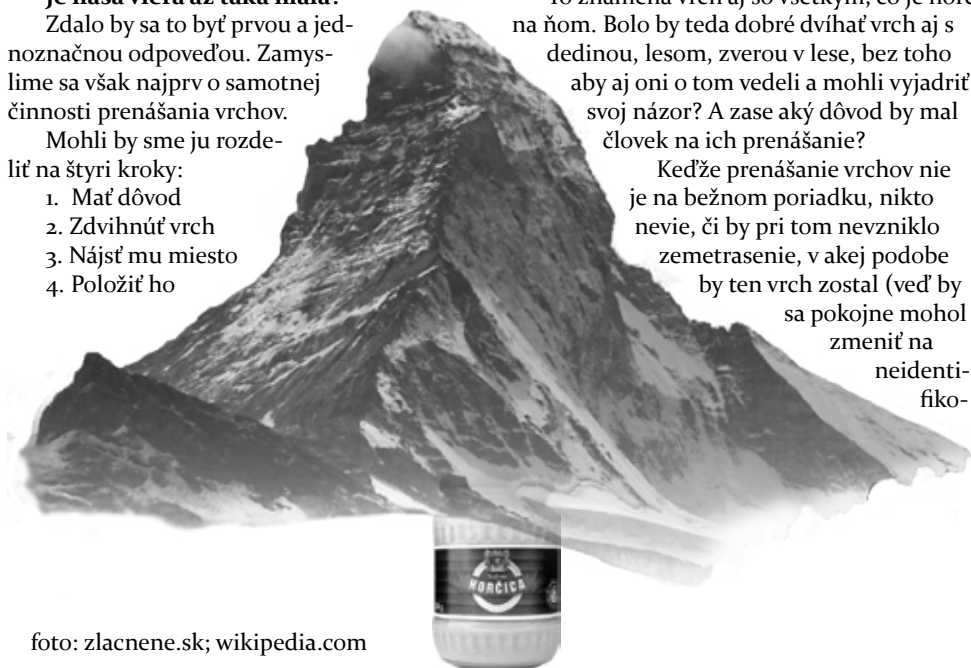

foto: zlacnene.sk; wikipedia.com

foto: musrardseedministry.ca

VNÚTORNÉ UZDRAVENIE A PSYCHOLÓGIA

Psychológia má veľký podiel na tom, že dnes existuje toľko dôležitých poznatkov o človeku, o procesoch v jeho mysli, o príčinách jeho konania či rôznych chorobách a problémoch, ale aj o spôsoboch, ako ich liečiť. A mnoho z týchto psychologických poznatkov, ale i samotné psychoterapeutické smery veľmi pomáhajú aj pri procese vnútorného uzdravovania.

Čím psychológia pomáha procesu vnútorného uzdravovania?

Rakúsky psychiater Sigmund Freud, zakladateľ psychoterapeutického smeru psychoanalýza, rozpracoval teóriu obranných mechanizmov, vďaka ktorej dnes vieme lepšie rozlišovať, kedy ide o autentické konanie človeka a kedy ide len o spôsoby správania, pomocou ktorých človek dokáže prežívať aj napriek mnohým (traumám) vnútorným zraneniam, ktoré sa nachádzajú často v jeho podvedomí. Vďaka tomuto zisteniu tak vieme odlíšiť či je správanie človeka naozaj prirodzené alebo je to obrnenie sa voči utrpeniu a problémom.

Mnohí ľudia sú v živote riadení svojím falošným „ja“, ktoré je naplnené vnútornými zraneniami, obrannými mechanizmami, ale najmä klamstvami, ktorým človek uveril a prijal ich za svoje. Americký kresťanský psychológ John Finch hovorí, že aby mohol byť človek uzdravený, potrebuje objaviť svoje vlastné „ja“. Avšak toto vlastné „ja“ človeka považuje za imago Dei – Boží obraz v nás. Poukazuje tak na to, že jeho nájdenie je možné len v Bohu. Jeho prínos je aj v hlbokom (psychoterapeutickom) zážitku, kedy sa človek duchovne utiahne do seba. Toto utiahnutie vyústi do konfrontácie a odhaľovania falošného „ja“, prežívania strachu a následného nájdenia reálneho a originálneho „ja“. Napríklad jedna žena úprimne verila tomu, že je škaredá a nemá žiadnu cenu (falošné „ja“). A hoci celý proces vnútorného uzdravovania trval niekoľko rokov, Boh postupne menil jej život, vnútorné presvedčenia a dal jej poznať, že bola oklamaná. Ukázal jej, že v skutočnosti je jedinečne nádherná a nenahraditeľná (originálne „ja“). Ide tak vlastne o proces hľadania identity človeka a jeho uzdravovania.

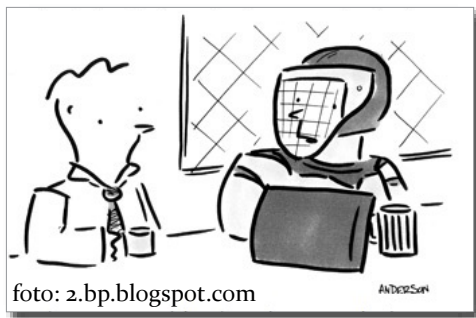

foto: 2.bp.blogspot.com

Prirodzene takýchto poznatkov je oveľa viac a nie je tu teraz priestor pre prezentovanie ďalších. Uvedené poznatky sú však potvrdením toho, že psychológia je pre vnútorné uzdravenie obohatením.

Psychologicko-pastorálne poradenstvo

Veľký význam v súvislosti s vnútorným uzdravovaním má aj pastorálno-psychologické poradenstvo (Asociácia pastorálnych poradcov ho vysvetľuje ako proces, v ktorom pastorálny poradca využíva vhľady a poznatky rôznych psychologických disciplín, ale i teológie pri práci s jednotlivcami, manželskými dvojicami, rodinami, skupinami a sociálnymi systémami, aby dosiahli plnosť a zdravie). Jeho cieľom je celostné uzdravenie človeka.

Svojím prístupom k človeku naplňa všetky požadované atribúty (ako rešpektovanie slobody človeka a pravdy o ňom; celistvosť v zmysle akceptácie materiálneho i duchovného, prirodzeného i nadprirodzeného; bio-psycho-noetického v človeku) na to, aby ho sprevádzalo na ceste k pravému rozvoju. Predstavuje tak optimálnu formu starostlivosti o integrálny rozvoj človeka.

Najdôležitejšou úlohou je v istom zmysle priviesť klienta k aktu odovzdanosti, dôvery

Bohu. Nebolo by to však možné dosiahnuť bez predchádzajúcich etáp, ktoré v sebe zahŕňajú poznávanie Boha prostredníctvom stretnutia s Ním a prežívania osobnej skúsenosti s jeho starostlivou láskou. Iniciáciou tohto procesu je práve náročná životná situácia (napr. utrpenie, bolesť, kríza), na základe ktorej klient vyhľadal poradcu s cieľom vyriešiť ju. Klient, ktorý bol uzdravený Božou mocou a zocelený Jeho láskou, sa stáva presvedčivým svedkom, schopným sprostredkovať túto živú skúsenosť i iným ľuďom. Ide teda o uzdravovanie nejakého vnútorného zranenia pomocou poradenstva a modlitieb, podobne ako pri vnútornom uzdravovaní. A práve preto je táto oblasť psychológie veľmi prepojená s vnútorným uzdravením človeka.

Logoterapia a Kristoterapia

Ďalší rakúsky psychiater Viktor Emanuel Frankl prežil niekoľko rokov v koncentračnom tábore. Tieto mučivé roky ho však nezničili, ale Boh si ho použil, aby mohol vzniknúť jeden z najuznávanejších psychoterapeutických smerov súčasnosti – logoterapia. Tento smer vedie pacienta k tomu, aby sa otvoril formujúcej skúsenosti, ktorá mu pomôže nájsť zmysel jeho vlastného života. A práve toto otvorenie je nevyhnutné pre človeka, ktorý chce byť uzdravený. Je to o jeho postoji, v ktorom spočíva jeho slobodná vôľa. Pretože

foto: rpmministries.org

len vtedy môže byť človek uzdravený, keď sa preto naozaj rozhodne. Logoterapia takisto učí človeka vnímať utrpenie nielen ako niečo zlé, ale aj ako možnosť k rastu, k zmene. Aj v ňom nachádza zmysel. Toto všetko sú aspekty, ktoré sú nevyhnutne prítomné aj v procese vnútorného uzdravovania.

Inou formou psychoterapie, ktorú si spomenieme v súvislosti s vnútorným uzdravením je Kristoterapia, ktorej zakladateľom je americký psychológ Bernard Tyrrell (nejedná sa tak, o *Kristoterapiu* Eliasa Vellu, avšak nedá sa vylúčiť prepojenie medzi nimi). Ide v nej o integráciu psychoterapie a duchovného vedenia. Táto integrálna psychoterapia hovorí, že Kristus sa priamo a podstatne zúčastňuje na liečení nielen z hriechov, ale aj z psychických porúch. Techniky, ktoré táto terapia používa, pomáhajú človeku hľadať pomoc, odlišovať pravdu od omylu a aj to, ako v tejto pravde žiť. Kristoterapeut sa snaží iných chápať tak, ako ich vidí Boh, pomáha klientovi identifikovať bazálne chyby životnej orientácie, pomáha mu ich pochopiť a aj meniť postoje či správanie. Uzdravenie a silu na toto všetko však dodáva len Boh. Je tu tak umožnené vnútorné uzdravovanie klienta.

Psychológia nie je len pomocníkom procesu vnútorného uzdravovania, prostredníctvom rôznych vzácných poznatkov, ale aj prostredníctvom rôznych foriem psychoterapie. Človek môže byť tak uzdravovaný aj počas psychoterapie. Avšak toto uzdravenie neprichádza vďaka psychoterapeutovi alebo samotnej psychoterapii (hoci by bola aj rýdzo katolícka), ale jedine vďaka pôsobeniu Božej milosti. Všetko ostatné sú len prostriedky, ktoré si Boh používa, aby k uzdraveniu mohlo dôjsť.

Kubcci

NIEČO AKO KOMÉDIA

Trochu vtipné, trochu seriózne, trochu smutné, trochu na zamyslenie, trochu bláznivé a trochu povzbudivé. Každý jeden z týchto prívlastkov čiastočne vystihuje film, odohrávajúci sa prevažne v priestoroch psychiatrického oddelenia, ale poďme na to pekne po poriadku.

Z mosta rovno na psychiatriu

Hlavnou postavou príbehu je šestnásťročný chlapec menom Craig, ktorý prežíva vážnu krízu v svojom živote. Trápia ho myšlienky týkajúce sa jeho budúcnosti, hlavne výberu vysokej školy a k tomu sa nešťastne zalúbil do priateľky svojho najlepšieho kamaráta. Situáciu vyhodnocuje až tak negatívne, že sa takmer pokúsi spáchať samovraždu. V naozaj nezávideniahodnom prežívaní sa rozhodne vyriešiť svoje ťažkosti pobytom na psychiatrickom oddelení. Tu vzniká množstvo zaujímavých situácií, nakoľko rôznorodosť pacientov je naozaj vysoká. Postupne si Craig začína zvykať na fungovanie oddelenia, k čomu mu určite dopomohlo aj nové priateľstvo s chlapíkom menom Bob. Nájdú si k sebe cestu a nenásilným, miestami humorným spôsobom zasahujú do osobného sveta toho druhého. Túto postavu hrá mimochodom Zach Galifianakis, pre niektorých určite známy z viacerých komédií (napr. *Vo štvorici po opici*), ktorý v snímke podal skutočne skvelý výkon a bolo príjemné vidieť ho aj v inej ako komickej pozícii. Okrem neho sa

Craig zblíži aj s Noelle (Emma Roberts), taktiež pacientkou na psychiatrickom oddelení. Akosi prirodzene ich to začne k sebe ťahať a k prvotnej sympatii sa pridruží aj niečo ako pochopenie, empatia či jednoducho blízkosť.

„Kto nežije znovuzrozením, žije umieraním“

Napriek tomu, že hlavný hrdina je po piatich dňoch prepustený späť do reality, nedá sa povedať, že by jeho problémy zanikli, to nie. Ale určite mu pobyt v nemocnici ponúkol iný, nový pohľad na ne a uvedomenie si, že všetci čelia problémom a často zložitejším, ako sa nám niekedy môže zdať. Craig aj vďaka tejto skúsenosti obrátil svoj život novým smerom a našiel zmysel vo veciach, ktoré dovtedy prehliadal.

Soundtracky pekne kopírujú atmosféru filmu, prispievajú k silnejšiemu prežívaniu jednotlivých scén a taktiež nechávajú trochu priestoru pre vlastné úvahy. Keďže to nie je typická komédia, nehládajte tam ani taký humor. Je sčasti provokačný, no nevtieravý a v prostredí, akým je psychiatrická klinika, ho možno považovať za jednu z foriem liečby. Pre niekoho môže film vyznievať ako ľahší žáner pre adolescentov, no netreba sa nechať znechutiť. Samozrejme, že mladší divák sa jednoduchšie stotožní s problémami, ktoré prežíva Craig, no aj postoje dospelých v tomto filme určite stoja za povšimnutie. Nech už patríte do ktorejkoľvek

foto: collide.com

foto: earthis.net

vekovkej kategórie či k ťažkým skeptikom voči hollywoodskym produktom, som si istá, že v scénach, kde sa bude niečo spomínať o bobrovi či tučnákoch, sa ani pri najväčšej snahe neubránite úsmevu...

AdA

FILM A KNIHY SI MÔŽETE POŽIČAŤ V KNIŽNICI PASTORAČNOM CENTRE.

AKO ZAČAŤ ROBIŤ ŤAŽKÉ VECI

Čítal si aj ty knihu Robiť ťažké veci? Otvorila ti oči? Nadchla ťa? Vzbudila v tebe rebelúciu? Zmenila tvoj postoj? Nechceš už len tak nechať plynúť nadarmo čas? Túžiš robiť veci pre Boha? Túžiš robiť ťažké veci? Ale nevieš ako? Netušíš kde začať? Ktorú ťažkú vec si vybrať? Potrebuješ poradiť?

Všetky odpovede, rady, typy, triky nájdeš v novom bestselleri, ktorý je, dá sa povedať praktickým pokračovaním knihy Robiť ťažké veci. Bratia Harrisovci prinášajú dielo plné reálnych príbehov, ktorých dejateľmi sú mladí rebelucionári z celého sveta. Vďaka nim čitateľa prevádzajú všetkými úskaliami, s ktorými sa môže stretnúť, vystríhajú, pred čím je potrebné sa vyvarovať, ktorú ťažkú vec si vybrať, do ktorej sa pustiť, s kým na nej pracovať, kedy je ten správny čas.

Malé - veľké dielko

Týchto pár strán je písaných veľmi ľahkým, inšpiratívnym, mladým tínedžerom blízkym štýlom. Množstvo rád je dávkoovaných postupne a primerane. Chlapci si neodpustili ani humor, ktorý dokonale korení celé toto malé - veľké knižné dielko.

Prostriedok ako..

Kniha je veľmi dobrou cestou ako mladých odtrhnúť od všednosti, unudenosti a

stereotypu. Je prostriedkom, ktorý nenápadne a prirodzene odvedie od televízie, hier či internetu. Kniha kladie do popredia rodičov, ich úlohu a dôležitosť v celom procese robenia ťažkých vecí. A tak nie je dôvod obávať sa, že mladí sa vytrhnú spod rodičovskej kontroly a budú robiť ťažké veci bez ich vedomia. A taktiež sa netreba báť, že utečú od domácich povinností, pretože chlapci povzbudzujú práve začať s robením malých ťažkých vecí, ktoré vznikajú za dverami našich domácností.

Neváhajme preto a pusťme sa do kvalitného čítania. Čítania, ktoré nás obohatí a dá možnosť pohnúť sa, zmeniť seba a tým zmeniť svet.

romana.

foto: ver.sk

ABBY JOHNSONOVÁ: NEPLÁNOVANÉ

Osem rokov robila riaditeľku „potratovej nemocnice“ spoločnosti Plánované rodičovstvo. Jedna asistancia pri potrate pomocou ultrazvuku však stačila na to, aby sa jej život otočil na ruby. Ako je možné že sa tak mylila? Ona ktorá sa hrdo hlási ku kresťanstvu a pravidelne navštevuje bohoslužby.

Riaditeľkou nemocnice je autorka knihy, ktorá v nej opisuje svoj životný príbeh. Mladé dievča Abby Johnsonová je postavená pred rozhodnutia, v ktorých nie vždy volí správne, ako sama tvrdí. Jej túžba pomáhať ženám ju privádza na kliniku potratov, kde sa postupne utvrdzuje v tom, že robí dobrú vec. Na klinike stretáva aj ľudí „spoza plota“, teda z organizácie za záchranu detí, ktorí bojujú proti potratom. Situácia medzi zástancami pre a proti sa vyhrocuje a príbeh sa mení na napätý boj medzi oboma stranami. Neskôr Abby, už ako riaditeľka tejto kliniky, zažíva obrovský tlak nielen od aktivistov proti potratom, ale aj od svojich nadriadených, ktorí nepoznajú hranice a sledujú len svoje záujmy. Abbyne rozprávanie je živé, plné pocitov a často s nádychom úprimnej ľútosť, keď opisuje svoj život predtým. Niekedy to s opisom

daných situácií preženie, ale napriek tomu sa kniha číta ľahko. Nie je to len nudné podávanie faktov, ale živý opis skutočného príbehu, ktorý vďaka zreprodukovaným dialógom zvyšuje svoju vernosť. Navyše v knihe sa nestretávame len s príbehom Abby, ale aj s mnohými zaujímavými osudmi ľudí, s ktorými sa Abby stretla. Príbeh je nádherným príkladom toho, ako si Boh dokáže aj to najhoršie v našich životoch obrátiť na dobro. Zároveň je svedectvom toho, že vytrvalá modlitba môže hýbať vrchmi.

Tomáš

Ako môžeme prijať posolstvo bez toho, aby sme prijali posla?
(Inštitút milosrdných sestier Svätého Kríža)

foto: ilbiribino.it

Nahlas

...čítajte srdcom

4/2012
Vianoce / Nový rok

+ Slovo nadnes

*Tým, ktorí
ho prijali,
dal moc
stať sa
Božími
deťmi*

**Benedikt XVI.:
Posolstvo
o Ježišom
detstve**

**Rozhovor
s Máriou
Podhradskou:
Baví nás tvoriť
pre najmenších**

*Môj život
s Bohom:
5 príbehov
o Božej pomoci*

**+
vložený
kalendár
na rok 2013**

RÚT A NOEMI

Spolu s novým začiatkom pre PodNebie vznikla aj nová rubrika Ženy z Biblie. Dnes nimi budú Rút s Noemi. Obe sú spolu úzko spojené, preto sa nedá o každej z nich písať osobitne. Obe majú spoločné i to, že začali žiť nanovo.

„Nenaliehaj na mňa, aby som ťa opustila a odvrátila sa od teba: Lebo kde pôjdeš ty, pôjdem i ja, kde sa zdržíš, zdržím sa i ja: tvoj národ sa stane mojím národom a tvoj Boh bude mojím Bohom, kde ty zomrieš, tam zomriem i ja a tam budem aj pochovaná. Nech mi Pán tak urobí a nech mi tak aj pridá, že len smrť ma odlúči od teba.“ (Rút 1, 16-17)

Rút pochádzala z Moabu. Sem sa prisťahovala aj Noemi so svojím manželom Elimelechom a synmi Machlonom a Kiljonom. Rút a Orpa sa stali jej nevestami. Neskôr zasiahlo všetky tri ženy nešťastie – zomreli im manželia. No najväčšmi sa to dotklo Noemi, ktorej okrem manžela zomreli aj obaja synovia. Neostali jej žiadne vnúčence, len dve smutné vdovy.

Noemi sa veľa modlila a dôverovala Bohu aj napriek tomu, aké nešťastie ju zasiahlo. Nakoniec sa rozhodla, že sa vráti do Izraela. Do zaslúbennej zeme, kam Boh doviedol svoj ľud. Bola to šanca žiť nanovo a zažiť nové veci, ktoré pre ňu Boh pripravil.

Rút sa rozhodla ísť s ňou. Na rozdiel od Orpy, ktorá ostala v Moabe. Rút chcela to, čo jej svokra. Ona jej veľa hovorila o Bohu a Rút videla, aký pokoj má pri tom v duši. Fascinoval ju každý jeden príbeh, ktorý jej Noemi rozpovedala. Túžila žiť to, čo žije ona. Bola to jej šanca začať nanovo. Rozhodla sa kráčať s ňou. Vzdala sa strachu, začala sa modliť a jej viera rástla.

Noemi po príchode do Izraela prijala meno utrpenia, Mara – trpká. Rút tiež cítila Noeminu bolesť, no zároveň verila a v tejto viere ju utešovala. Boh na ne dve nezabudol. Daroval im novú šancu začať odznova. Rút využila možnosť, ktorá sa jej naskytla, aby mali obživu. Šla zbierať klásky na Bózove pole.

Obe bývali v jaskyni po Noeminých predkoch. Rút bola pracovitá, odvážna, pokorná a pekná cudzinka. Bóz si ju vážil tak, ako svoju matku Rachab. Rút a ona si boli veľmi podobné. Cudzinky, ktoré verili v dobrotnosť Boha, ktorý tak veľa vykonal pre ľud Izraela. Nevzdali sa, aj keď zákon Izraelčanov zakazoval stykať sa s cudzinkami.

Rút urobila maximum pre to, aby začala žiť svoj život odznova. Nevzdala sa napriek bolesti a sklamaniam, ktoré zažívala. Aj napriek svojej bojovosti sa odvážila spať pri nohách o 30 rokov staršieho muža. Začiatok bol ťažký, no vyplatilo sa. Bóz si ju zobral za manželku. A Noemi naplnila úlohu dobrej rady vždy, keď bolo treba, a jej srdce zahorelo radosťou pri pestovaní vnúčaťa.

Nebojme sa začať odznova, hoci nevládzeme. Okolnosti, utrpenie, čas... nás možno tlačia k zemi, ale Boh nám vždy podá pomocnú ruku. Preto sa nebojme a berme si príklad z týchto dvoch jednoduchých žien, ako začať odznova aj napriek prekážkam. On nás neznechá ani neopustí.

Julia

V ďalšom čísle sa dočítate o Božej žene, ktorá bola Bohu tak oddaná, že prijala aj Ježišove Bláznovstvo kríža.

KONIEC ČI ZAČIATOK?

Oliver: „V spoločnosti narastá počet ľudí trpiacich depresiou, s nezamestnanosťou, je to čím ďalej horšie a zrýchlený životný štýl tiež nepridáva ľuďom na pohode. Nie je potom asi prekvapivé, že stúpa počet samovrážd v mnohých krajinách... Ako je to so siahnutím si na život vlastnou rukou? Taký človek nemá šancu dostať sa do neba?“

Bohuš: „Ľudský život je posvätný. To znamená, že patrí Bohu. Náš vlastný život je nám len zverený. My sme teda správcami, nie vlastními životami. Samovražda protirečí prirodzenej náklonnosti človeka zachovať si a udržiavať svoj život.“

Samovražda ako taká je zlá. Ťažké psychické poruchy, úzkosť alebo veľký strach pred nejakou životnou skúškou, utrpením alebo mučením môžu zmenšiť zodpovednosť samovraha.

Cirkev nás povzbudzuje, aby sme nestrácali nádej na večnú spásu ľudí, ktorí si vzali život. Boh im môže dať príležitosť na spasiteľnú ľútosť cestami, ktoré pozná len on sám.“

Oliver: „A ako sa nazerá z hľadiska Cirkvi na pokus o samovraždu? To znamená, že človek koná s úmyslom siahnuť si na život, avšak prežije tento pokus.“

Bohuš: „Pokus o samovraždu je prehraním sa proti životu - proti piatemu Božiemu prikázaniu - Nezabiješ. Samozrejme, že je tento skutok odpustiteľný, ak ho človek úprimne ľutuje a vyzná v sviatosti zmierenia. Cirkev voči týmto ľuďom zaujíma postoj Ježiša Krista, ktorý odsudzoval hriech, ale miloval hriešnika.“

Oliver: „No a také fajčenie, pitie alkoholu, prejedanie či nešportovanie je svojím spôsobom“

bom tiež prehrešenie sa proti životu, aj keď o niečo rafinovanejšie, nie? Tak sa z toho veriaci človek má ísť jednoducho tiež vyspovedať?“

Bohuš: „Máš pravdu i tieto „neduhy“ sú prehrešením sa proti životu i keď nie až tak do očí bijúce ako samovražda. Čo sa týka pitia alkoholu či prejedania sa - ak tu chýba zdravá miera - je to tiež matéria na spytovanie svedomia a zahŕňame ich k obžerstvu, ktoré patrí medzi sedem hlavných hriechov. Fajčenie je zlovyk, proti ktorému by sme mali tiež bojovať... veď na tieto „neduhy“ sa pýta skoro každý lekár a obrazne nám hrozí prstom...“

Piate Božie prikázanie nám teda nielen chráni život, ale nás i vyzýva, aby sme sa oň starali. To isté nám hovorí aj staré porekadlo: V zdravom tele, zdravý duch.“

Ad'a + Sa

foto:: br.de

ANNA SCHÄFFER

Narodila sa 18. februára 1882 v Mindelstettene v Bavorsku. Jej otec bol tesár. Zomrel vo veku 40 rokov a opustil svoju rodinu vo veľkej chudobe.

Anna zanechala školu a pracovala ako slúžka od štrnástich rokov v nádeji, že nakoniec vstúpi do rehole. V roku 1898 vyhlasovala, že mala víziu od Krista, že bola predurčená znášať dlhé a bolestivé utrpenie. Dňa 4. februára 1901, zatiaľ čo pracovala v práčovni, pošmykla sa a spadla pri pripevňovaní rúry a obarila si nohy v práčke. Následne bola prevezená do nemocnice, ale nič sa nedalo robiť s bolestivými popáleninami. Nasledovalo viac ako tridsať chirurgických operácií a rany boli starostlivo pozakrývané, čo jej tiež spôsobilo veľa bolesti. Dr. Waldins sa o ňu starostlivo staral, no napriek tomu neuspel a Anna sa stala úplne nepohyblivá. Bola preto nútená zanechať svoj dlhoročný sen o reholi. Jej matka sa o ňu starala až do konca svojho života. Anna nikdy nestratila svoj optimiz-

mus a stala sa dokonca viac oddaná svojej viere, zatiaľ čo neustále trpela. Často nemohla spávať, ale pokračovala v uctievaní Krista a Márie, najmä Najsvätejšieho srdca. Miestny opát jej denne nosil eucharistiu. Napísala: „Nemôžem opísať perom, aká som šťastná vždy po svätom prijímaní. Ach, zabúdam na svoje pozemské utrpenie a túžba mojej úbohej duše ma ťahá každú chvíľu ku klaňaniu sa svojmu Bohu a Spasiteľovi skrytému v Najsvätejšej sviatosti!“ Jej blažená pozícia ju spravila milovanou osobou v meste a ľudia ju často navštevovali, aby počuli jej upokojujúce slová viery. Francúzsky spisovateľ o nej hovorí, že „tí, ktorí mali najväčší predsudok proti Anne boli ohromení jej trepezivosťou a jej láskavosťou“. Od 1910 mala stigmy, ktoré sa snažila utajiť pred verejnosťou. V roku 1925 jej zistili rakovinu hrubého čreva, a jej ochrnutie sa šírilo do chrbtice. Ráno 5. októbra získala posledné sväté prijímanie, a prehovorila: „Ježišu, ja žijem pre teba.“ Zomrela o minútu neskôr. Na jej pohrebe mnohí verili, že poznali svätca. V roku 2012 bol jej denník s názvom Myšlienky a spomienky môjho života, choroby a moje túžby po večnej vlasti, preložený do angličtiny. Dňa 21. októbra, bola vyhlásená za svätú pápežom Benediktom XVI.

Berni

NOVÝ ZAČIATOK

Dnes, Pane, začínam odznova. Každý deň sa chcem nanovo učiť rásť v zodpovednosti, aby som s pokorou a dôsledne plnil všetky moje povinnosti, ktorými si ma formuješ. Láske, aby som s ňou pracoval a prejavoval ju všetkým bratom a sestrám bez akýchkoľvek rozdielov. Úcte, ktorú si zaslúžia ľudia, ktorých mi posielaš do cesty. Spokojnosti so sebou samým a svojím výzorom, pretože keď odmietam seba, odmietam Teba. Poctivosti, pri každodennom rozhovore s tebou a úprimnosti, aby môj jazyk hovoril len čistú pravdu. A nakoniec ťa, Pane, prosím, za všetkých ľudí, ktorí si nedokážu nájsť zmysel života, aby pochopili, že ním môžeš byť jedine TY.

foto:: gdefon.com

Mony

PodNEBIE

MRKVOVÝ KOLÁČ

Milí čitatelia,
s radosťou vám predstavujem novú rubriku nášho časopisu, v ktorej sa budem snažiť prinášať zaujímavé recepty, možno nie celkom tradičnou formou, no dúfam, že o to pútavejšou pre vás.

Keď som prvýkrát počula tento názov, tiež sa mi tvár zmrázila do výrazu, ktorý naznačoval, že niečo také určite do úst nedám. No keďže nátlaky z vonku boli neutíchajúce a dostatočne presvedčivé, tak som ho ochutnala. Neoľutovala som to, práve naopak, stal sa jedným z mojich obľúbených koláčov. Príprava je naozaj veľmi jednoduchá, hravo si s ňou poradí každý, kto má doma hrnček a vie, čo je sóda bikarbóna (prípadne vie, kde ju kúpiť).

Na cesto potrebujeme:

1,5 h (hrnčeka) hnedého cukru
4 vajíčka
3/4 h oleja
2 h polohrubej múky
2 čajové lyžičky sódy bikarbóny
2 čajové lyžičky prášku do pečiva
1/4 čajovej lyžičky soli
1 čajová lyžička škoric
4 h strúhanej mrkvy (cca takých 5 väčších mrkviev)
3/4 h nasekaných vlašských orechov

Poleva: 1 kyslá smotana
práškový cukor
kôra z jedného citróna

Postup:

Najskôr pekne oholíme a postrúhame mrkvu. Orechy posekáme, aby sa malo čo poschovávať do medzizubných priestorov. Cukor a vajíčka spolu zmiešame, postupne pridáme olej, škoricu, soľ, polohrubú múku, sódu bikarbónu, prášok do pečiva a keď celá masa už bude pripomínať cesto, dohodíme

tam aj mrkvu s orechmi. Kvalitne premiešané suroviny vylejeme na vymastený plech a pečieme pri teplote 180°.

Pre ľudí, ktorí ešte stále nemali možnosť zakúsiť pohodlie vymoženosti ako je elektrická rúra a vždy típnu pri vkladaní koláča do plynovej (tak ako ja) odporúčam navoliť menší plameň a modliť sa. Približne takých 30 minút, no osvedčili sa mi aj preventívne kontroly prevádzkané pomocou zavádzania špajdle.

Upečený koláč vyberieme z rúry a necháme vychladnúť. Za ten čas si môžeme pripraviť polevu. Nastrúhanú kôru z citróna zmiešame s kyslou smotanou a podľa chuti pridáme práškový cukor. Polevu rozotrieme na vychladnutý koláč, aby nám nestekala. Na ozdobu môžeme použiť napríklad orechy.

Takto pripravený koláč môžeme podávať. Podľa možnosti by som však zbytočne upozorňovala najmä deti a mužov na skutočnosť, že sa v ňom nachádza mrkva.

Tip: Ak uprednostňujete teplý koláč v tomto zimnom období, výborne chutí aj prihriaty v mikrovlnnej rúre a na polevu môžete použiť cukor s maslom.

Aďa

foto:: archív

Nový začiatok

PRE BYSTREJŠIU HLAVIČKU

[illegible]

VTIPY

V kostole bola vylúpená pokladnička. Po niekoľkých dňoch dostal farár obálku s desiatimi eurami. Na priloženom lístku stálo: Ukradol som vo vašom kostole sto eur. Pretože ma trápi svedomie, posielam týmto desať eur späť. Ak ma bude svedomie trápiť ďalej, môžete počítať s ďalšími splátkami.

„Skvelého chlapa nájdeš na každom rohu,“ povedal Boh žene a urobil svet guľatým.

Prišiel Jano do hostinca a kamaráti sa ho pýtajú:
Tak čo, ako sa cítiš po včerajšom fláme?
Ja celkom dobre, ale žena zachrípla.

Vrana sedí na strome a celé dni nič nerobí.

Zbadá ju zajačik a pýta sa: „Môžem tiež tak sedieť ako ty a nič nerobiť?“

Vrana mu odpovedá: „Samozrejme, prečo by si nemohol?“

Zajačik sa posadil na zem pod vranu a odpočíval. Naraz sa objavila líška, skočila na zajačika a zožrala ho.

Manažérske poučenie:

Na to, aby si mohol iba sedieť a nič nerobiť, musíš sedieť veľmi, veľmi vysoko.

V Rusku sa pýta zahraničný novinár jednoduchého starčeka:

- Dedo, čo budete robiť, keď v Rusku nastane blahobyt?
- Prežili sme vojnu, prežili sme biedu, prežijeme aj blahobyt.

Chuck Norris vie prestihnúť káble od wifi.

Rus telefonuje priateľovi:
„Príď si ku mne zahrať šachy!“
„Nemôžem, musím rýľovať záhradu.“
Tak vytočí KGB:
„Ten a ten na záhrade niečo zakopával.“

Za chvíľu tam prišlo komando, poryli celú záhradu, nič nenašli tak odišli. A znovu ten prvý telefonuje:

„Mal si tam KGB?“
 „Mal.“
 „A záhradu porýľovali?“
 „Porýľovali.“
 „Tak príď ku mne na partičku!“

Rozprávajú sa dva kapry a jeden sa pýta druhého:
"Veríš na život po Vianociach?"

Angličan, Švéd a Slovák sa rozhodli darovať manželkám zlaté lyžicky.
Na Angličanovej lyžičke bol nápis: Mojej anglickej ruži.
Na Švédovej: Mojej švédskej orchidei.
Na Slovákovej: Hotel Sliač.

Turecký turista práši koberec z hotelového okna v Tatrách. Ide okolo bača a kričí:
- No čo, Aladin nešartuje?

Žena hovorí mužovi: „Idem na päť minút k susedke. A nezabudni každú polhodinu pomiešať guláš!“

Dievčatko prosí svojho ocinka
pri výklade obchodu:
„Ocííí, kúp mi prosím ťa tie
topánočky...“
„Nič ti nekúpim, najprv do-
nosiš korčule!“

Relax v zime?

Pohár teplého čaju a

DOBRA KNIHA ...

Kde nájsť dobrú knihu?

KNIŽNICA

v pastoračnom centre

každý štvrtok, piatok a nedeľu 18:45 - 19:30